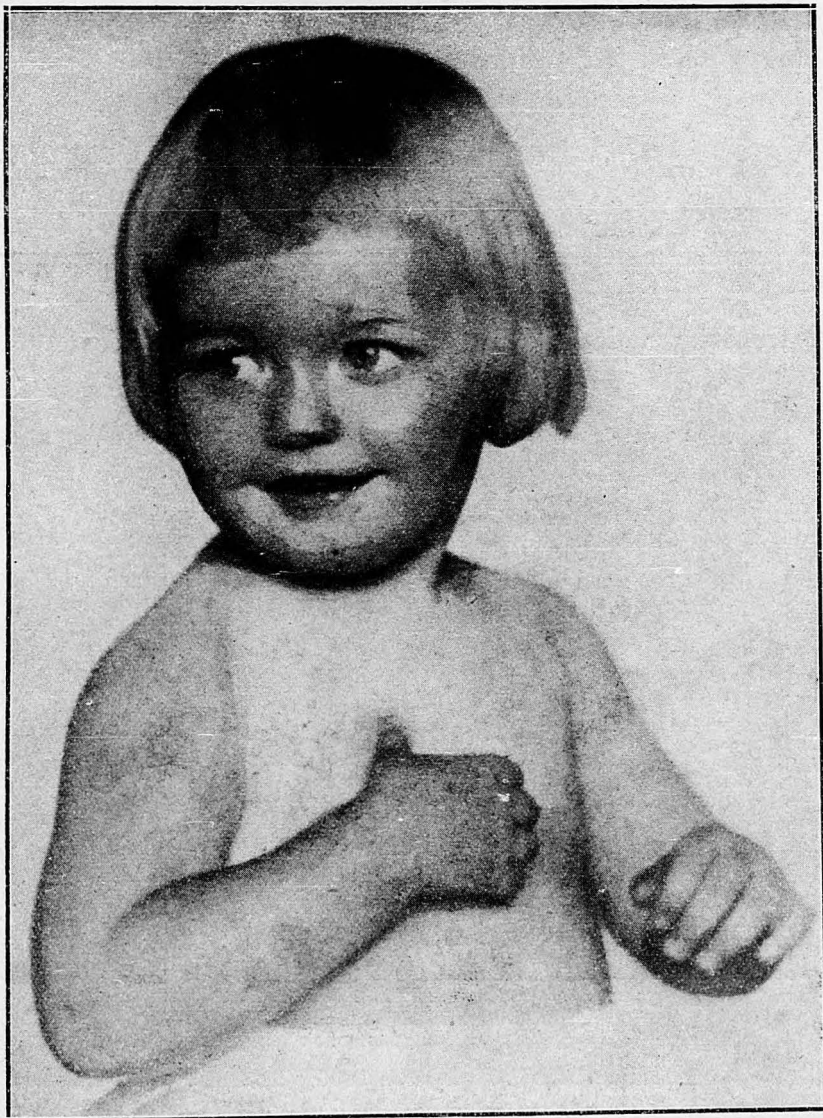

MAGYAR URIALKSZONYOK KÖZLÖNYE

A SZILÁGYI ERZSÉBET ERDÉLYI NŐEGYLET HIVATALOS LAPJA

HÁZTARTÁSI ÉS SZÉPIRODALMI FOLYÓIRAT. — MEGJELNIK MINDEN HÓNAPBAN HÁROMSZOR: 1-ÉN, 10-ÉN ÉS 20-ÁN.
FŐSZERKESZTŐ: KERTÉSZ BÉLA. — SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, VIII, SZENTKIRÁLYI-UTCA 2 (RÁKÓCZI-ÚT SAROK).
ELŐFIZETÉSI ÁR: EGÉSZ ÉVRE 200.000 KORONA, FÉLÉVRE 100.000 KORONA, NEGYEDÉVRE 60.000 KORONA.

TELEFON: JÓZSEF 121-13

B. I. KÖZSÉG KÖZTISZÁSA
Művelődési
bizottság

ifj. Sándor Miklós

Veres felvétele
V. Harmincad-utca 3

1926 - 330sz.

Ügyeljen bevásárlásainál

védjegyünkre!

*Négyzögletes skatulyára
Daráló van festve,
Nézd meg babám
Minden reggel,
Nézd meg minden este.
Skatulyának fölírása
Mindig arra intsen:
Mit ér a legdrágább kávé,
Ha benne FRANCK nincsen.*

D. 177 O. 25 I. — Ve. 7.

A Központi Vásárcsarnokban eladásra kerülő élelmiszerek tájékoztató árai 1925 december 28-án:

(Az árak ezresekben értendők)

Marhahús.

Szege, gulyáshús I. ... 1 kg.	28—30
Vesepecsenye, felsál ... 1 "	32

Borjűhús.

Hátulja, I-rendű ... 1 "	54
Eleje ... 1 "	48
Borjűmáj vagy velő ... 1 "	28
Pörköltnek ... 1 "	26
Birkahús hátulja ... 1 "	20
" " eleje ... 1 "	20

Sertéshús.

Karaj, I. osztály ... 1 "	42
Comb, lapocka, tarja ... 1 "	36
Oldalas ... 1 "	30
Tepertő ... 1 "	36
Szalonna, olvasztani való ... 1 "	30
Háj ... 1 "	32
Zsír ... 1 "	32
Sonka, füst., hátsó ... 1 "	50—60
Kolbász nyers ... 1 "	40—45
" füstölt ... 1 "	50—60
Virsli ... 1 "	38
Füstölt sertésnyelv ... 1 "	50
" marhanyelv ... 1 "	70—80

Baromfi, élő.

Csirke, rántani való ... párja	40—50
" sütni való ... "	60—70
Tyúk ... "	70—80
Ruca, sovány ... "	60—70
" hizott ... 1 kg.	25—28
Lúd, hizott ... 1 "	25—28
Pulyka ... 1 "	26
Pulyka-jérce ... 1 "	22—24

Baromfi, tisztított.

Csirke, sütni való ... 1 drb	35—45
Tyúk ... 1 kg.	26—30
Ruca ... 1 kg.	28—30
Lúdmáj ... 1 "	60—70
Lúdaprólék ... 1 "	22—25
Lúdzsír ... 1 "	40
Liba ... 1 "	28—30
Ruca ... 1 "	28—30
Pulyka ... 1 "	24—26

Hal.

Ponty ... 1 "	30—35
Harcsa ... 1 "	40—50
Csuka ... 1 "	20—25
Apró, kevert hal ... 1 "	15
Kecsege ... 1 "	40—60
Rák ... 1 drb	—

Tej és tejtermékek.

Tej, teljes ... 1 liter	52
Tejszín, habnak ... 1 "	45
Tejfel ... 1 "	25
Teavaj ... 1 kg.	70
Tehéntúró ... 1 "	12—14
Sajt, ementáli, eredeti ... 1 "	80
" trappista, eredeti ... 1 "	46

Liszt és kenyéreneműek.

Búzadara ... 1 kg.	8
0 sz. finom tézstaliszt ... 1 "	68
2 sz. főzőliszt ... 1 "	66
Kenyérliszt ... 1 "	6

Tojás.

Friss tojás, teatojás ... 1 "	3
-------------------------------	---

Zöldség.

Répa ... 1 csomó	2
Petrezselyem ... 1 "	2
Fejeskáposzta ... 1 kg.	2
Cékla ... 1 kgr.	5
Savanyított káposzta ... 1 "	4—5
Hagyma ... 1 "	2
Burgonya ... 1 "	14—2
Kelkáposzta ... 1 "	4
Karfiol ... 1 "	15—20
Karalábé ... 1 "	4
Tök ... 1 "	—
Tökkáposzta ... 1 "	—
Bab ... 1 "	5—6
Kovácsos uborka ... 1 "	10—13
Paradicsom ... 1 "	—
Paraj ... 1 "	7
Vöröskáposzta ... 1 kgr.	8—10
Torma ... 1 "	18—20

Gombafélék.

Champignon ... 1 kg.	45—50
----------------------	-------

Gyümölcs.

Citrom ... 1 drb	07—12
Banán ... 1 kg.	28—30
Méz ... 1 "	18—20
Körte ... 1 "	18—22
Alma ... 1 "	14—20
Szőlő ... 1 "	16—20
Dió ... 1 kg.	14—16
Narancs ... 1 drb	2—3
Füge ... 1 kg.	30—32
Malaga ... 1 "	50—55
Datolya ... 1 "	40
Gesztenye ... 1 kg.	9—10
Dióbél ... 1 "	36—40
Mandarin ... 1 "	24—28
Mogyoró ... 1 "	28—32
Mandula héjában ... 1 "	12

MAGYAR URIALKSZONYOK KÖZLÖNYE

A SZILÁGYI ERZSÉBET ERDÉLYI NŐEGYLET HIVATALOS LAPJA

HÁZTARTÁSI ÉS SZÉPIRODALMI FOLYÓIRAT. -- MEGJELENIK MINDEN HÓNAPBAN HÁROMSZOR: 1-ÉN, 10-ÉN ÉS 20-ÁN.
FŐSZERKESZTŐ: KERTÉSZ BÉLA. — SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, VIII, Szentkirályi-utca 2 (Rákóczi-út sarok).
ELŐFIZETÉSI ÁR: EGÉSZ ÉVRE 200.000 KORONA, FÉLÉVRE 100.000 KORONA, NEGYEDÉVRE 60.000 KORONA.

TELEFON: JÓZSEF 121-13

Légy jó, Újesztendő!

Légy jó hozzánk, te Újesztendő, ki most leheled küszöbünkre és ablakainkra első leheletedet.

Légy jó és kegyes és irgalmas és bőkezű és derűskedvű és szelid és ajándékozó és boldogító hozzánk, kik itt cipeljük terhesen sorsunkat, ennek a tenyérnyi országnak gondszikláit és bánatsivatagjait közt.

Mi még nem ismerünk Téged, aki a ködből titokzatosan és Magad is mint köd, sejtetem, árnyék, kifürkészhetetlenség bontakozol elénk.

De Te ismeresz minket, mert Téged a Sors küld, a hatalmas, aki mindent és mindeneket ismer ezen a világon. Te ismeresz minket, szegényeket és magyarokat és tudod jól, hogy mily bús és alázatos és szomorú az életünk. Te tudod jól, hogy házunkban szomorúság, nélkülözés és emeletes gond tanyáz. Te tudod jól, hogy aranytermő pusztáinkon sír a szellő és kevés hegyeinkben még a visszhang is panaszt zokog. Te tudod jól, hogy minden ember szíve ebben az országban vágyaknak és álmoknak eleven koporsója.

Ó, jöjj hát és csókolj derűt a könnyek helyén szeméinkre. Nyitogasd ki a szívek koporsófüdelét és áraszd oda az élet és a reménység napfényét. Emeld fel szelid ujjakkal a lecsüggedt fejeket és töröld le a keserűség ízét ajakunkról. Tagjainkba, melyeket a legyőzöttség szirokkója és a világ közönyének hét fagya dermedt, önts újra oly acélos erőt és buzgalmat, mint aminő az ezeréves országúton kísérte ezt a nemzetet.

Töltsd meg a szegény tarisznyákat és a kopott zsebeket az élet aranypénzével gazdagon. Terítsd meg a kihült asztalokat és gyógyítsd meg a nélkülözés és a nyomor betegeit. Kergesd el a mindennapi rémeket a szegény magyar ajtók elől. Rakd meg a dermedt kályhákat meleggel és sugározd

be nyáron a szűk udvarokat napfényvel. Áldó tenyérrel szántsd végig a mezőket, hogy kétszeres élet fakadjon a magyar magvetők nyomán. Duzzaszd meg kalászaikat és változtasd arannyá a búzatáblák ringó koronáit. Rakj százszoros lombot erdőnk fáira és a gyümölcsösök galyait ékesítsd gazdag teherrel. A szőlőtőkék venyigéit futtasd be tetőtől-talpig dús gerezdekkel, kis házak veteményes kertjeiben zöld áldást fakassz, termékenyíts és gyarapíts mindent, amit a szent természet nyújt segítségül a halandóknak.

Szélesítsd utainkat és rakd ki a boldogulás biztonságos köveivel. Adj világító gondolatot az író agyába, sugárzó színeket a festő palettájára, márványálmot a szobrász kezei alá, verőfényt a hivatalnok asztalára, énekszót a mesterember műhelyébe.

Tedd, hogy minden eke, minden kalapács, minden kerék a gyárban, minden tű a kézben, minden szerszám ebben az országban az eleven kedv rohamával végezze hivatását.

Temesd föld alá a keserveket és emeld magasabbra a magyar tornyokat. Adj széles szárnyakat a magyar imának, a magyar dalnak és a magyar léleknek

Legyen itt minden férfi acél és erő és akarat és munka és eredmény és legyen minden nő mosoly és áldás és égő nap, termő, áldó nap a dolgozó férfi egén.

És vedd el ellenségeink erejét és oltsd ki szívekből a gyűlöletet és a kapzsiságot és vérezd bele minden ember szívébe ezen a világon a világtörténelem új Krisztusának, a magyarságnak szörnyű kálváriáját. Hogy lássanak és ismerjenek és feltámadásunkban segítsenek.

Te, ajtónkon kopogtató Újesztendő, add vissza a magyarnak, ami az övé volt:

az erőt, a nyugalmat, a boldogságot:

Magyarországot.

BÓNFI ADORJÁN

Köszöntő

Szép asszonyok! . . . É komoly pillanatban
Az első bók, az fifelek száll,
Mint lány zengő aranyhárfa hangja,
Mint farka-szárnyú énekesmadár.
A másik bók: illatos, mint a nárcisz,
Tíetek, drága, szép kisasszonyok,
Az életkertben rózsabimbók vagytok,
Ma még csak bimbók, holnap: asszonyok.
S ha már köszöntőt kezdtem mondani,
A harmadik bók (ez már szürke próza)
Legyen tíetek: férjek s férfiak,
Hisz tövis nélkül nincsen asszony-rózsa!

Még néhány perc és az ó ének vége,
S az új már itt kopog az ablakon . . .
Repülve jön. Ki tudja: honnan? merről?
Miként a szán repül a friss habon.
Ki tudja: mit rejt hófehér palástja?
Ki tudja: mit hoz ajándékba majd?
Öröm-virágot? boldogság galambját?
Vagy fájó könnyet és ezernyi bajt?
Ki tudja: hogy jön? Vidám nótaszóval?
Vagy gyászinduló lesz kísérete?
Dalolva száll a vígság fourbillonja,
Vagy kongva zúg az átok éneke?
Most még titok: sejtelmes, furcsa, zárt könyv,
Lapozni benne nem lehet ma még . . .
A vak jövődő sűrű-sötét boltján
Csak a reménység csillagfénye ég!

Új esztendő! Könyörgve kérünk féged:
Add, hogy az élet rózsakert legyen,
Amelynek boldog, áldott termőföldjén
A jókedv piros rózsája terem.
Az elmúlt év anyai kinnal sújtott,
S zokogva hullt reánk a gond-özön, —
Új esztendő, add, hogy az emberszívből
Kigyúljon újra a boldog öröm.
Oly régen zúg már a vásári lárma,
Oly régen vívják már a vad fusát, —
Új esztendő, te ismeretlen újév,
Dalold nekünk a vígság himnuszát.
S amit nemrégén koncul odadobtak
Bitorló, gyilkos, hitvány rablóhadnak:
Árpád apánk ősi földjét,
A bácskai mezők zöldjét,
S a Kárpátok büszke fölgyét
Szerezd vissza, új esztendő,
A porbatiprot, büszke, bús magyarnak,
Szegény magyarnak . . . !

ERDŐDY ELEK

Szenvedések

Nagy pelyhekben hullott a hó. A hangtalan éjszaka
csöndjét csak a szél sivitása zavarta meg. Kegyetlenül
kergette, csapta a havat annak a két emberalaknak arcába,
akik egymás mellett bandukoltak a sötét, kihalt utcán.
A lámpások fénye imbolyogva vetődött a hideg hóra.

Sokáig szótlánul mentek egymás mellett, ekkor
megszólt a férfi:

— Neked is mindig olyankor kell rosszul lenned,
mikor az ember kissé felmelegedik a baráti körben és
jól érzi magát. Alig megyünk valahová, minden meg-
hívást visszautasítunk miattad. Na, most egy névnapra
nagynehezen elvetődöttünk, vacsora közben rosszul leszel,
s mehetünk ilyen cudar éjszakában haza.

— Óh Gábor, hidd el, nem tehetek róla, elszé-
dültem az erős cigarettafüsttől; mondtam neked, hogy
a levegőn jobban leszek, maradhatunk, de te dühösen
felugrottál, hoztad a kabátokat és kirángattál a szobá-
ból, — felelt az asszony szenvedő hangon.

— Persze, hogy ott ül egész éjszaka, mint egy
mártír, aki a férje miatt kénytelen egy kínos torturát
végigszenvedni. Oh, igazuk van a férfiaknak, hogy a
házasérettel megkezdődik a kellemetlenség, gond, una-
lom. Alig vagyunk együtt egy éve, már is remeteéletre
vagyok kárhozható. Elsejéttől-elsejéig egyebet sem teszek,
mint számolok, számolok, mert másképp nem élhetünk
meg ketten . . . hárman, mert persze család is kell, aztán
most már jön a negyedik . . . Egy személy helyett négy!
És mégis merik azt mondani, hogy könnyebb a házasa-
élet a legényéletnél! Tényleg könnyebb négy személyt
eltartani, mint egyet, jó kis számítás! Míg legény voltam . . .
Kár megnősülni, kár megnősülni!

Az asszony hallgatott, nagyon fájhatott a szíve,
hogy még felelni sem tudott. Mentek tovább, a hó
csikorgott a talpuk alatt, nagyon hideg volt. Az asszony
elfulladt a gyors járástól, megállt. A férfi úgy tett,
mintha nem venné észre, ment tovább bosszúsan
magabazárkózva.

— Nem bírok oly gyorsan menni, Gábor! — sóhaj-
tott az asszony, — légy hozzám egy kis türelemmel, már
csak két hónap van hátra, s én ismét erős leszek . . .

— Két hónap! S itt lesz a gyerek, sírás, nyafogás,
virrasztás, felfordulás a házban, nem is szeretek
rágondolni, megfagy bennem a vér. Gyerek! Gyerek
kell nekem!? Mikor én messze elkerültem a gyerekes
házak táját, még lakást sem vettem olyan helyen, ahol
gyerek volt. S most itt van, itt lesz, itt fog bőgni reg-
geltől-estig, estétől-reggelig.

Az asszony könnyes szemekkel hallgatott, mit is
felelhetett volna erre a kifakadásra, mondja azt, hogy
Isten rendelése? mondja, hogy kimondhatatlanul szen-
ved a könyörtelen szavak súlya alatt? mondja, hogy
beteg, hogy alig húzza magát, hogy fél az eljövendőtől,
attól a rettenetes naptól?! Maga elé nézett, s önmagá-
nak suttopta:

— Lehet, hogy meghalok.

— Ne beszélj ostobaságot! — legyintett kezével
a férfi.

Hazaértek. A nő a falhoz támaszkodva várta a
kapunyitást.

— A kulcs! Hol van a kulcs? Neked adtam!
Riadtan tiltakozott az asszony:

— Nem Gábor, most igazán nem adtad nekem!

— Dehogy is nem, tisztán emlékszem, itt, a nagy
fa előtt adtam át neked, de persze a te gondolataid is
szanaszét kószálnak, sem nem látsz, sem nem hallasz . . .

— Óh Gábor, én tudom, hogy a kabátod belső
zsebébe tetted.

LOHR MÁRIA-KRONFUSZ

VEGYTISZTÍTÓ, CSIPKE-TISZTÍTÓ ÉS KELMEFESTŐ
GYÁR ÉS KÖZPONT: Budapest VIII, Baross-utca 85. — TELEFON: JÓZSEF 2—37.

És igaza volt, emiatt nem tudott zsörtölődni a férfi, s csak annyit ümmögött: na! Kizárta a kaput; az asszony előre sietett lámpát gyújtani, de úgy remegett a keze, hogy kiejtette fagyos ujjából a lámpa-üveget. Ép a csörömpölésre ért fel a férje, szinte jól esett neki, hogy ismét baj van.

— Persze, csak kár, mindig kár! Négy éves ez a lámpám, azóta én gyújtottam meg, nem volt semmi hűjja, te hozzá nyúlsz és eltörik.

— Ne kinezd Gábor, ez veled is megtörténhetett volna. Hiszen úgy vigyázok mindenre, tudom, hogy a tied minden, s hogy én csak egy szegény árva leány voltam, mást nem hoztam a házhoz, mint önmagammat. Ha tudtam volna, hogy ily terhedre leszek, nem mentem volna hozzá!

— Óh kérlek, ha nem vagy megelégedve, nyitva az út, te mégy jobbra, én meg balra! Isten sem fogja tudni, hogy összetartoztunk!

Az asszonyka szemei tágranyírtak, két nagy könny-csepp szaladt végig sápadt, finom kis arcán, csendesen megfordult, zajtalanul tette be maga után az ajtót, felkuporgott fázósan az ebédlődiványra. Maga elé bámult.

Elmenni! Elmenni! Csak innen elmenni! De hová? De merre? Dolgozni! De mit lehet így betegen, tehetetlenül? Ki fogadja hivatalba, munkába? Aztán jön a gyermek! Óh, akkor már lesz kiért élni, de lesz-e miből?

Hallotta, amint a férje az ágyra vetette magát, cigarettára gyújtott, aztán csend lett.

Az asszony felállt, kinézett az ablakon a sötét, hideg éjszakába, a reménytelenségbe, kétségbeesésbe. A szél rémesen sivitott, nevetett, a hó hullott csendesen, fehéren. S most ebbe az éjszakába kimenni, nekivágni a bizonytalanságnak, itt hagyni a kényelmes, meleg otthont, vágyakat, reményeket, álmot, de soha el nem ért boldogságot. Csak menni, menni hideg vak éjbe, sírva és szenvedve, magárahagyottan, mint akit senki nem szeret, némán és hangtalanul, mert fájdalmát úgysem értenék meg. Erdemes így élni?!

Csendesen csomagolni kezdte; csak azt, ami az övé volt, semmit Gábor ajándékából, semmit. A két briliáns gyűrűt lehúzza az ujjáról, leteszi az asztalra, még egyszer körülnéz. Ha valaki visszahívna, szeretettel megölelné, azt sugná „szegény kis árva madaram te, hová mennél ki a nagyvilágba, szeretet nélkül, pénz nélkül?!”

De hát nem hívta vissza senki, s ő ment ki a fagyos éjszakába. A saroknál megáll, felnéz a nagy kőháza, a hálószobában még ég a lámpa, rózsaszínű fénye olyan barátságosan int. Önkéntelenül felemeli a kezét: Isten veled! Aztán meggyorsítja a lépteit, s elindul az állomás felé.

A váróteremben alig lézeng egy-két subás, deres-bajuszú atyafi. Fűtve nincs, a vonat késik, hideg van, topog a lábával, aztán megáll, kinéz az ablakon. Végre, messziről hallani a vonat dübörgését, éles fűttyét. Es már lehet is indulni. Elszoruló szívvel ül föl a vonatra, s megy vissza Pestre, oda, ahonnan egy éve boldogan indult el, virággal kezében, szeretve! Egy év! Isten, hát ennyire megváltozott minden! Lehetséges, hogy Gábor így beszél vele? Lassankint jutottak ideig, mióta betegkedni kezdett és megcsúnyult...

Aztán eladta leánykori ékszerait, azon vett ki egy nyomorult kis szobát, s reggeltől-estig apró kis gyermekjátékokat festgetett egy játékkereskedőnek. Alig jutott enniivalóra. A háta pedig fáj a folytonos üléstől,

néha azt hitte, valami megszakadt a derekában, a szeme is gyöngült, könnyezett, sötét volt a lakás, s világításra sem nagyon telt; apró kis lámpa mellett aranyozta, cicomázta a kis holmit. És mindig hideg volt, olyan nagyon hideg. A szíve körül is mindig fagyos hideget érzett, néha fel kellett ugrania, mert azt hitte, hogy megfagyott benne az élet. És milyen csúnya lett, de milyen csúnya!... Este, ha lefeküdt, csak annyit sóhajtott:

— Jó volna elaludni örökre!

Reggel, ha felébredt, ijedten nézett körül.

— Még mindig élek!

Szeretett volna elaludni, fel soha nem ébredni, hiszen oly rossz volt élni, oly nehéz!...

A férj, Gábor, azóta folyton mulatott. Tudja a jó ég miért, talán nagyon elúnta egy évi házassága alatt magát, vagy búsult a felesége után és bűjában ivott?!

Egy reggel, midőn mámoros fejjel dobta magát ágyára, sürgőnyt kapott. Nem sok volt benne. Ha akarja élve látni az asszonyát, rögtön jöjjön.

Összerázkódott. Mardosó lelkiismerettel gondolt vissza goromba szavaira, s eszébe jutott, hogy itt a várt két hónap. S ime az asszony meghal, ez a büntetés, súlyos büntetés. Izgatottan pakkolt meleg kendőt, boát, bundát, az itt hagyott briliáns gyűrűket, az elkészített kis gyermekkelengyét, amit már százszor megnézegetett, megcirógatott azóta, s ment, vitte a csomagot és a szívet, a bocsánatot kérő, szerető szívét, s ha hiába viszi? Szerette volna a vonatot tolni Gábor. Minden tízpercben az óráját nézte. Még messze van Pest? Milyen állomásnál vagyunk? Tízszor megkérdezte, pedig tudta jól.

Ha későn lesz!

Pesten virágot vett, gyönyörű fehér rózsákat, süteményt és finom likőrt, aztán rohant a kocsihoz. Csak gyorsan-gyorsan! Dupla taksát kap, csak gyorsan. Rohantak, mégis úgy tűnt fel, mintha nagyon lassan mennének. Siessen! Siessen! Nógatta a kocsist.

Mikor közeledtek a házhoz, már felállt, azt hitte, akkor előbb lesz ott. Szerette volna a kocsistól megkérdezni:

— Ugy-e, az nem lehet, hogy meghaljon? Hogy ne várjon meg?

De még sem kérdezte.

Megdöbönt a szennyes, piszkos ház láttára, undorodva ment fel a piszkos lépcsőn. — S ő itt lakott! — gondolta. Mikor benyitott a szegényes lakásba, egy öreg, ősz anyóka fogadta.

Ít lakik...

Nem folytathatta, a szíve ott vert a torkában, s a fojtó csönd elnémította. Miért van olyan csönd?

— Hol? — kérdezte fuldokolva.

Az öregasszony értett mindent, kinyitott egy kis kamraajtót.

Ott feküdt ő. A két keze összekulcsolva, sápadt, szenvedő arcán a megbocsájtás angyali mosolya lebegett. Két gyertya égett a feje fölött, s be volt takarva valami kopott, fekete kendővel.

— Anna! Annám! Kedvesem! Hát minden késő!?

— hörögte Gábor.

— Most halt meg, csak épp a szemét fogtam le s meggyújtottam a két gyertyát. Utolsó szava volt: Gábor! — mondta az öreg nő, csendesen. Azzal a kopott diványhoz ment, s onnan egy fehér batyút hozott elő. Csak aztán látta Gábor, hogy egy pólyás baba. Az öregasszony elébe tartotta.

Ít van helyette. Élet az életért! GERGORETZ JENŐNÉ.

Eiserné Bérczi Rózsi

NŐI ÉS GYERMEKRUHA-
SZALONJA jutányos áron,
hozott anyagból is készíti! BUDAPEST, VI. kerület,
Desseffy-utca 5, I. emelet.

Az új év bölcsőjénél . . .

Most ne gondoljon senki az elmúlt esztendő elszünetett gyötrelmeire. Most töröljétek le a könnyeiteket és arcotokat fessétek be a reménység színével, hogy egymásra nézvé: vidám és bizakodó embereket lássatok, akik liúznak a jövő csodás hatalmában, melylyel el fogja kergetni minden szomorúságunkat. Most szólaljanak meg a vígság kürtjei és lengjenek az öröm lobogói, hogy az élet egy pompás karneválnak lássék, ahová a reménység zöldfrakkos portásai nem engedik be a kétségbeesés és gond rongyos sansculottejait.

Mert az életet nem lehet másként folytatni és az elmúlt év hibáit nem lehet másként jóvátenni: csak, ha szívetekben diadalmasan lobog az öröm fáklyája és a reménység zenekara játssza vidám indulóját. Ha megálltok, lelógatjátok fejeiteket és tétován megindultok ugyanazon az úton, amely eddigi élteteket jelképezte: akkor hiába hullott bölcsőtökbe az új esztendő pólyásbabája, nem élet lesz az, ami reátok vár, hanem csak szomorú folytatása az eddigi béna botorkálásnak.

Most nemcsak arról van szó, hogy szépen-szabályosan peregienek a napok tovább úgy, ahogy eddig peregetek az idő homokóráján. Most nemcsak arról van szó, hogy Pató Pálként megálltok és halkan mormoljátok: „éj, ráérünk arra még!” Most nem lehettek bölcsőbbek a világ legnagyobb bölcsőinél és nem heverhettek le kényelmesen a „minden mindegy” besüppedt pamlagára, hogy halkan daloljátok: „sohse volt még úgy, hogy sehogy se lett volna!”

Most kell megmutatni, hogy mit tudtok és mit akartok, mert talán soha nem lesz többé rá idő és ez az utolsó alkalom. Most kell tiszta fejjel és tiszta aggyal nekivágni a napok bozótjának, hogy a kalendárium ünnepei tényleg ünnepek legyenek, amikor szívetekben is joggal megcsendülnek az ünnepi harangok. És most kell végre már valamit akarni és valami célt tűzni magatok elé, hogy megérdemeljétek az ember és a — magyar nevet!

Annai vár rátok, amit jóvá kell tenni. Az egész ország egy végtelenül fájdalmas romhalmaz, amit nektek kell eltakarítani. És nemcsak eltakarítani, hanem újjáépíteni, amit ostoba göggel rombadöntöttetek. Ne keressétek másban a hibát, bennetek van az és ti vagytok az oka mindennek, ami szerencsétlenség ezt az országot érte. Gyöngék voltatok, vagy erőszakosak, habozók, vagy ostobák, de mindig és minden a ti bűnötök, amit most másnak a vállára szeretnétek akasztani, hogy megszabaduljatok a lelkiismeretfurdalástól.

Az új év bölcsőjénél hagyjátok abba a sérelmek felhánytorgatását és a bűnbak keresését. Nézzetek a tükörbe és mondjátok: „mea culpa, mea maxima culpa”! Aztán csillogjon fel a szemetek, szegjétek fel büszkén fejeiket és vidáman, dudorászva induljatok neki a szántás-vetés gyönyörű munkájának.

Mert másként, higyjétek el, megint nem lesz magyar Aratás . . . !

Divatlevél.

Kedves Főszerkesztő Uram!

Multkor adott szavamhoz híven, ismét megszólalok, mert hiszen lehetne-e szó nélkül napirendre térni a számunkra oly szokatlan hideg és a vele járó toilette-gondok felett?

Természetesen, a hóval és faggal beköszöntött a táncjárdány, mely minden évben fokozottabb mértékben szedi áldozatait és ilyenformán az estélyiruha-gond kerül előtérbe.

Ha a divattörténelem lapjait kissé visszafelé forgatjuk, látjuk csak igazán, hogy soha nem volt olyan közszükségleti ruhadarab az estélyiruha, mint napjainkban.

Délután, este, éjjel tánc, tánc . . . A „modern” nő szinte ki sem bújhat az estélyi ruhából.

Azt hiszem, egy nő sem haragszik ezért nagyon, mert semmilyen más ruhadarab nem juttatja annyira érvényre a női szépséget, sőt csunya nőből is szépet varázsol elő az estélyiruha.

A mai divatos párisi estélyi ruháknál nem a túldiszitottság, hanem a raffinált szabás, a szabásnál is pompásabb anyag és épen az anyag gazdagsága miatt csak a nagyon eredeti díszek jöhetnek számításba.

Itt csődöt mond minden szegényes fantázia és anyaghozókötöttség, mert egyaránt divatos: a bársony, velour-chiffon, crépe de chine, crépe georgette, lamé, brokátbársony és selyem. A csipke színes és fémváltozataival nagyban emeli a mai divatot.

A façonoknál szintén így van, mert a glockni, a húzás, a szűk, a bő, az egyenes estélyiruhák egyformán fantasztikus táncot lejtjenek az estélyeken és dancing-roomokban.

Színeket már inkább mutatkozik egy kis divatrendszer, mivel kimondottan divatszínnek a lila összes árnyalatai, a nil-zöld, a vörösek, a fekete és a fémanyagok.

Legharmonikusabb díszje az estélyiruháknak a fémlitter, a strasse-kőhímzés és főleg a kézfestés.

Az ornamentális és figurális festészet legfantasztikusabb mintái teszik színessé, változatossá az idej mulatságokat, mivel Párisban, és így nálunk is, teljesen meghódította a hölgyközönséget a kézzel festett ruha divatja.

Természetesen a pompás estélyiruha alá hasonló minőségű fehérenemű illik, a ruha színével egyenlő selyemből készítve, finom selyemcsipkével és divatos gobelinmintákkal díszítve.

A teljes bálösszhang kedvéért fémbrokát, vagy selyem fémbőrrel díszített cipőt húz lábacskaíra a táncolni vágyó hölgy. A keztyű divatja még mindig nem tért vissza, de annál inkább hódítanak ismét a pazar báli belépők.

Végül még egy kis puder, egy csöpp parfume és kész az a harci felszerelése a nőnek, melynek egy férfi sem tud ellentállni.

Szívélyes üdvözlettel

ROLLY

NAGY ÚJÉVI
NOCCASIO !!

FENDRICH IMRE, BUDAPEST IV,
DEÁK-TÉR 3. BELVÁROS.

Batiztsifon, 80 cm. széles, jó minőségű	25 és 28 ezer kor.	Étkező teríték, prima daraszat, 6 személyre	318 ezer kor.
Ágyeművászon, jó minőségű	25 " 30 " "	Női zsebkendő	18 " "
Lepedővászon, 150 cm. széles, jó minőségű	50 " "	Férfi	9 és 18 " "
Törülköző, tiszta len, jó minőségű	55 " 70 " "	Női nappali ing, jó minőségű, kézi hímzéssel	70 " "
Konyha törülköző, tiszta len, jó minőségű	18 " 20 " "	Női hálóing, jó minőségű, kézi hímzéssel	1.0 " "

Vidékre utánvétellel szállítok, meg nem felelőért a pénzt visszaadom.

Kézimunka, hímzés, fehérnemű, kelengyekészítés

legszebb kivitelben készül Bors Károly iparművészeti szalonjában, IV, Párisi-utca 4.

 Rajzműterem.

 Előnyomda.

HUMOR

Fele se tréfa

Olvastam a lapokban, hogy a Lipótmezőn végre megkezdődött a régen kilátásba helyezett ingyenes rendelés, ahol minden kedélybeteg orvosi tanácsban részesül. Gondoltam, felkeresem ezt a Lipótmezőt, jobb, ha magam megyek ki, mintha odavisznek. A folyosón hosszú sorban álltak a tanácsra várakozók. Ez kissé lehangolt. Nem szeretek sorba állni. Kétségbeejtő, hogy az ember még a Lipótmezőn sem őrizheti meg kedélyének frissességét. Idegesen forgolódtam, amikor egyszerre valaki megszólított:

— Tanácsért jött?

— Igen, — feleltem meggyőződéssel.

— Akkor tartson velem.

Ránéztem:

— Kihez van szerencsém?

— Kivételesen megteszem, hogy soron kívül szolgáljak tanáccsal. Orvosprofesszor vagyok...

A folyosó végére vont. Egy lócára ültetett. Megvizsgálta a térdreflexemet. Belenézett a pupillámba. Fogta a pulzusomat. A fejét rázta:

— Baj van.

Hideg verejték csurgott a homlokomról.

— Hogyan?

— Ön... teljesen menthetetlen.

— De... professzor úr...

— Csitt... egy szót se, mert azonnal lecsukatom. Első látásra gyanús volt nekem az ön viselkedése. Azért is nem vezettem be a rendelőbe, mert a kollegáim innen el nem eresztették volna...

Felugrottam:

— De... kérem...

— Üljön le.

Leültem. Levegő után kapkodtam. Alig találtam a szavakat.

— Professzor úr... tehát azt gondolja?

Legyintett:

— De még mennyire!

— ?

— Legyen nyugodt. Egy bolond se hiszi el magáról, hogy bolond. Erről ismerni rájok...

Dadogtam:

— Mit csináljak, kérem?

— Hallgasson rám! Ha tanácsaimat megfogadja, még lehet némi reménye a gyógyuláshoz. Először is, szokott gyalog járni?

— Mindig.

— Ne tegye. Ártalmas. Járjon autón. Az egészségesebb. Villája van?

— Albérletben lakom a negyedik emeleten.

— Sürgősen pótolja a hiányt. Egy úri villa, kényelmesen berendezve, jótékonyan fog hatni a kedélyére. Dolgozni szokott?

— Muszáj.
— Ne tegye. Fölösleges. Árt az idegeknek. Hol étkezik?

— Összevissza.

— Járjon a Ritzbe. Mit eszik?

— Főzelékfeltétet.

— Egyék minden nap rántott csirkét. A gyomor megkivánja a magáét. Ha utasításaimat betartja, kezeskedem róla, hogy talpra áll...

Ebben a pillanatban két ápoló közeledik felénk. Megdermedve álltam. Menekülésre már nem volt időm. Két kezemmel a professzor karjába kapaszkodtam.

— Tessék csak hagyni — mondta az egyik ápoló — mi majd elbánunk vele...

Tanácsadomat galléron ragadták. Vitték vissza a bolondok közé, akiktől megszökött

Többet nem megyek tanácsért a Lipótmezőre.

DYMI

Dal a lakásomról...

Áz én szomorú legénylakásom
Parányi, csendes kicsi fészek:
Falain kedves régi képek,
Ézernyi szín, sok tarka álom,
Csipketerítő puha ágyon...

Japáni vázák, porcellánok,
Kis asztalkán nyíló virágok,
Vázában illatos vörös rózsa,
Vén kandallómon zenélő óra,
Minden köröttem ezüst és arany:

Így ez azonban csak e dalba van.

RUSZKABÁNYAI HOFFMANN ELEMÉR

Kézimunka.

Keresek állandó munkára. Üzlet részére filémunkában jártas nőket házonkívüli munkára, esetleg kész munkákat átveszek. Budapest, Bálvány-utca 10. Felvilágosítás a portásnál.

VAS- ÉS RÉZBÚTOROK

szabad. sodronyágybetéteket, összecsukós vaságyakat olcsón szállít.
Vas-, rézbútorok, ágybetétek festését és javítását vállalja

PROHÁSZKA gyáros VI, Gróf Zichy Jenő-utca 46

Telefon: 90—30.

Gyár-utca sarok.

Szépségápolás hajszálok, anyajegyek, szemölcsök, bőrelváltozások stb. fájdalommentes eltávolítása végleg világgal. Otthoni eredményes kezelésre kozmetikai- és szépségápolási szereim szétküldése naponta postával, megszállott területekre is, díszkrécióval. Arcok művészi kikészítése alkalmakra.

Váradiné Pataki Aranka
Kozmetikai Intézet
Podmaniczky-u. 6. (Nyugatinál) Telefon: 162—67

GYERMEKEKNEK

Ispilángi rózsza

Hol volt, hol nem volt. . .

Volt egyszer egy csúnya, vén boszorkány. Úgy hívták, hogy Fityfirty. Seprűn lovagolt, bajusza is volt, szakála is volt, mégis sipító volt a hangja és szoknyát hordott, szóval: mégis boszorkány volt. Ez a boszorkány egy nagy, sűrű, sötét erdő közepén lakott, egy kis kunyhóban. Ez az erdő volt az ő birodalma. Aki ide betévedt, az a boszorkány hatalmába és rabságába került. Becsukta a kunyhójába, enni adott neki, de soha ki nem eresztette.

Ezzel a sűrű, sötét erdővel volt szomszédos Bendegúz király birodalma. Bendegúz királynak volt egy szép kislánykája, úgy hívták, hogy Napsugár királykisasszony. Napsugár királykisasszony egyszer az erdő szélére ment friss szamócat szedni. Ki is fáradt a sok mászkálásban, meg aztán nagyon nagy meleg is volt, hát bizony Napsugár királykisasszony ott, az erdő szélén elaludt. Itt talált rá a vén boszorkány. Régi ellensége volt Bendegúz királynak, hát olyat rikkoltot gonosz örömeiben, hogy még a szomszéd erdő madarai is ijedten rebentek széjjel. Aztán összekötözte az alvó Napsugár királykisasszonyt és becipelte a kunyhójába.

A csúf boszorkány foglya lett Napsugár királykisasszony. Nem akart enni, nem akart inni, álmatlanul szenvedte végig a hosszú, keserves éjszakákat a boszorkány kunyhójában. Fájdalmas, szomorú szívvel gondolt a fehér szakállú Bendegúz királyra, aki most kétségbeesetten keresi mindenfelé az ő drága kisleányát, Napsugár királykisasszonyt.

— Mért nem eszel, szépséges királykisasszony? — kiáltott rá Fityfirty és elkezdett nevetni.

— A te ételedből nem eszem! — felelte büszkén Napsugár királykisasszony.

— Tőlem akár fel is fordulhatsz éhen — rikácsolta a boszorkány és elhagyta a kunyhót, hogy újabb áldozat után nézzen.

Egy óra múlva visszaérkezett és egy összekötözött kisfiút hozott magával. Ez a kisfiú Jani volt, a szénégető fiacskája. Ő is bemerészkedett az erdőbe és a boszorkány rabságába került.

— Hoztam neked egy kis pajtást, hogy ne unatkozzál! — sipította a boszorkány és megint elhagyta a kunyhót.

A két gyerek egymásra nézett. Jani, a szegény szénégető fiacskája megismerte Napsugár kisasszonyt, akinek a képe ott lógott a szegény szénégető kunyhójának a falán, a fehérszakállú Bendegúz király képe mellett.

— Napsugár kisasszony, hát te is idekerültél, ennek a boszorkánynak a rabságába? — kérdezte Janika.

— Honnan ismersz? És ki vagy te, szegény kisfiú, aki szintén a boszorkány rabságába kerültél?

— Jani vagyok, a szénégető fia. Itt van a kunyhónk az erdő szélén. Az én szegény jó édesapám a te felséges atyádnak hú alattvalója, — felelte Janika.

Elhallgattak, mert visszajött a boszorkány. Körül nézett a szobában, aztán rákiáltott Janikára:

— Erigy, kölyök, oda a másik sarokba! Mindjárt visszajövök és akkor összekötöztök! Addig ne merj megmoccanni és egy szót se szóljatok egymáshoz! — mondta a boszorkány, megfenyegette a gyerekeket és a seprűjén ellovagolt.

Janika fáradt volt és elnyomta az álom. Álmában megjelent egy jó tündérke és elmondta neki, hogy szabadulhat meg ő is, meg Napsugár kisasszony a szomorú fogságból.

— Menj a kék hegyek közé, a legmagasabb sziklára másszál fel. A legmagasabb szikla tövében nyílik az ispilángi rózsza. Szakítsd le a rózsát és tűzd a kebledre. Mert akinek a keblén van az ispilángi rózsza, afelett megtörik a boszorkány hatalma.

A tündérke eltűnt és Janika felébredt. Megdörzsölte a szemét és talpra ugrott.

— Napsugár kisasszony, elmegyek, de hamarosan visszatérek. Meg foglak menteni a boszorkány rabságából!

Janika kiszökött az ablakon és Napsugár kisasszony egyedül maradt. Csöndesen, magában elkezdett imádkozni. Könyörögve fohászzkodott a jó Istenhez, hogy segítsen Janikának veszedelmes vállalkozásában.

Ezalatt hazaérkezett a boszorkány. Éktelen haragra gyulladt, amikor észrevette, hogy Janika megszökött a kunyhóból. Bosszújában még szorosabban összekötözte Napsugár királykisasszonyt. Minthogy pedig már este volt, lefeküdt Fityfirty és hamarosan elaludt.

Csak Napsugár királykisasszony virrasztott, reménykedve és reszketve, hogy Janika vállalkozása sikerüljön.

Egyszerre csak észrevétlenül kinyílt a boszorkány kunyhójának ablaka és három kis tündérke ugrott be rajta. Akkorák voltak csak, mint egy hófehér galamb. Odaszaladtak Napsugár királykisasszonyhoz és elkezdték a köteleiket oldozni. Egy pillanat múlva Napsugár királykisasszony boldogan érezte, hogy újra szabad. A tündérkék azonban ezzel nem elégedtek meg. A leoldott köteleket odacipelték az alvó boszorkányhoz és alaposan összekötötték a vén szipirtót. Ekkor már ott állt Napsugár királykisasszony előtt Janika és boldogan nyújtott át egy gyönyörű, vépiros színű rózsát.

— Elhoztam neked a kék hegyek ormáról az ispilángi rózsát!

Ebben a pillanatban nyílt a kunyhó ajtaja és belépett rajta Bendegúz király. Boldogan ölelte magához elveszettnek hitt kislányát. Amikor pedig Napsugár királykisasszony elmondta, hogy kinek köszönheti megszabadulását, így szólt Bendegúz király:

— Janika, te velem jössz, az én királyi palotámba. Ott maradsz velünk és közöttünk, amíg férfi nem lesz belőled. Akkor aztán neked adom Napsugár királykisasszony kezét és fele királyságomat.

Janika azonban így válaszolt:

— Köszönöm nagy jószágodat, felséges királyom, de nem fogadhatom el. Nem hagyom el én az édesapámat, a szegény szénégetőt, akinek én vagyok egyetlen segítsége és reménysége!

— Édesapád is az én palotámba jön. Ott fog élni nyugodtan és boldogságban, amíg a jó Isten el nem szólítja közülünk! — mondta Bendegúz király.

Fityfirty boszorkányt ezalatt a kis tündérek magukkal vitték és a kék hegyek tömlöcébe zárták, hogy többé ne árthasson a jó embereknek. Bendegúz király, Napsugár királykisasszony és Janika pedig aranyos hintóba ültek, elmentek a szegény szénégetőért, a Janika édesapjáért, hogy őt is magukkal vigyék a királyi palotába.

Az ispilángi rózsát pedig betette Napsugár királykisasszony az imakönyvébe és lepréste. És amikor a jó Istenhez imádkozott, mindig megcsókolta a rózsát, amit a jó Isten küldött az ő megszabadítására.

SZABOLCS BÁCSI

EUFONOK

szalon- és kofieralakban 1,265.000 K-tól kezdve. Művészlánclemezek, zongorák, pianók MÉRÝ hangszerüzletében, BUDAPEST VI, Ó-UTCA 4. SZÁM

PAPLANT, MATRACOT, ruganyos ágybetétet a legjobb kivitelben és a legolcsóbban készít
Göbbs, Gábor paplanosmester
BUDAPEST, I. kerület, Korona-utca 8. szám, Krisztina-tér mellett.

Hirek

Meghívó. A Szilágyi Erzsébet Erdélyi Nőegylet 1926. január 5-én, kedden este a Saskör helyiségeiben (Irányi-utca 17., földszint, teliékek) írők és művészek szíves közreműködésével az egylet játékonysági alapja javára *műsoros művészestét* rendez. Műsor: 1. Dajbukát Ilona és Bársony István, az Andrásy-úti Színház művészei, előadják Móricz Zsigmond: Hány óra, Szuzsi? c. parasztkomédiáját. 2. Dr. Papp Zoltánné Kovács Edith zongorázik. 3. Sz. Solymoss Bea író, saját költeményeiből szaval. 4. Daán Ilonka hangversenynekesnő, énekel. 5. Dr. bordosi Fülöp Andor orvos, író, ismerteti a szuggesztiós zenét; előadják: Dózsa Dánielné és Haller Juci. 6. Br. Vécsey Elvira, a m. kir. Operaház szöloballerinája, táncol. Kezdeté 7 óraker. Záróráig táncolni is lehet. Urak utcai ruhában jelennek meg. Műsor után egy malacot és egy kövér libát sorsolunk ki. Sorsjegyek darabonként 2000 K-ért a műsor egyes számai közben árusíttatnak ki. Belépődíj helyett az esti pénztárnál a vacsora-szelvény megváltása kötelező, ára tagoknak 20.000 K, vendégeknek 25.000 K. Táncoz urak ingyen tiszteletjegyet kapnak, mely az egyleti vacsorára nem érvényes. Szelvények, táncozjegyek kiváltása, tagfelvétel és meghívók igénylése minden délelőtt, vagy kedd és péntek délután hivatalos helyiségünkben. Új tagok az estély alkalmával is befizethetnek a pénztárnál. Régi tagok szíveskedjenek 1926. évre a tagsági díjakat felszólítás nélkül befizetni. Rendes tagsági díj 60.000 K, pártoló tagsági díj 30.000 K. Fizethető részletekben is. Pártoló tag lehet nem erdélyi férfi is, nő is. Ismerőseit szíveskedjék az estélyre meghívni, vagy pontos címüket velünk tudatni, hogy meghívót küldhessünk. Erdélyi szeretettel és üdvözléssel: *csikszentmártoni Bocskor Antalné* s. k. kúriai bíróné, vezető elnök, *Ádám Éva* író, n. k., vigalmi elnök.

Dr. farcádi Sándor Jenő szerzői nótáestje. December hó 18-án, péntek este félkilenc óraker tartotta meg *dr. Sándor Jenő* rendőrkapitány, lapunk zenei főmunkatársa, a Zeneművészeti Főiskola nagytermében szerzői nótáestjét. Előkelő, halkszavú, igazíri közhatalom, hatalmas tapsockán és az özinte szeretet jegyében zajlott le a nótáestély. Mikor Sándor Jenő Kozák Gábor zenekarának élén megjelent a pódiumon, a közönség már zsűfőlség megtöltötte a Zeneakadémia nagytermét és szűnni nem akaró tappsal üdvözölte a szívhöz szóló magyar-nóták és poetikus bús irrendenta-dalok szerzőjét, akit az est után méltán megillet a „nótakirály” cím. Dr. Sándor Jenő hegűdött a zenekar élén és Nagy Izabella, a m. kir. Opera tagja, valamint Cselenyi József, a Néopera végtelenül szimpatikus tenoristája énekelte a szerző dalait. A művészekről is csak az elragadtatás, az elismerés hangján szólhátunk. Egmásután hangzottak el a szebbnél-sebb magyar nóták: „Szerelmes vagyok én”, „Hova tűnt el a kacagás”, „Amióta hütlén lettél”, „Tele van az égbolt”, „Édes lelkem, rossz híre van a lányának”, „Halvány sárga rózsát”, „Alkonyodik, sötétedik” stb. stb. Majd mikor Cselenyi József az „Udvarhelyi templom” című irrendenta-dalt énekelte, a kezek öklöbe szorultak, a szemek könnyesse lettek, a szívek lángjai kigyúltak és akarás, erő, hit és reményesség hatotta át a közönséget, akik hatalmas tappsal köszönték meg a finom művű nótáestélyt s mintegy követelték a nóta újraszását. És búsan szállt az ária és szólt a nóta: „Százezreknek álma valóságára válik, Udvarhelyi templom, nem vársz már sokáig...”

A Magyar Képzőművészeti Egyesületének karácsonyi kiállítás és vására a „Pátia” magyar írők és művészek klubja helyiségeiben. Egy kis megrovással kezdjük, amely a vezetőségnek szól. A vernissage napjára ugyanis még mindig nem készült el a kiállítás, bár a kiállított művek legnagyobb része megérdemelte volna, hogy kellő pompával és komolysággal mutassák a közönségnek. A legnagyobb meglepetéssel *R. Reissmann* Gizella festményei szolgáltak. A „*Szajna partján*”, az „*Avenue l'Observatoire, Paris*”, az „*Arc de Triomphe*” és „*Orgona-virág*” című festményei a színek, árnyalatok és rajz tökéletes összhangjában a legnagyobb művészi igényt is kielégítik. Ennek a nagyszerű festőművésznek bemutatkozása már magában véve is eseményt emelte a kiállításra. Fájdalom, nincs terünk arra, hogy a többiekkel is ilyen kimerítően foglalkozunk, bár kivétel nélkül megérdemelnék. Meg kell elégednünk egyszerűen a nevek és művek felsorolásával. Ziperovszkyné: Csendélet, Mészárosné Kisfaludy M.: Nyári délután, Advi-Ilés Panni: Aquarellek, Barna I.: Somogyi parasztház, Istvánffy Gabriella: Angora macskák, Borsitzkyné: Ószi rózsák, Rakosyné: Szürküllet a Dunán, Esti harangzó, Szabó Lucy: Szurkos fenyő, Rauscher Ilus: „Barát”, Vozáry Emmy: iparművészeti börmunkái, Gombássy Anna: ötvös-munkái, ezüst gyöngylánc stb., Merkovszky Gézáne: ötvös-foglalattal mediállonjai, valamint Kiss Erzsébet, Sebők Lolla munkái feltűnést keltettek. Mind kiállják a legszigorúbb kritikát és a legteljesebb elismerésünket érdemelték ki. Csak az a kár, hogy későn kezdődött ez az igazán szép és művészi karácsonyi vásár és az anyagi eredmény — az idő rövidsége miatt — talán kisebb lesz, mint amelyet ezek a művészi munkák megérdemelnének.

Felhívás az erdélyi nőkhöz!

A Szilágyi Erzsébet Erdélyi Nőegylet átszervezése

A Szilágyi Erzsébet Erdélyi Nőegylet az 1922 óta működő „Szilágyi Erzsébet Női Kör”-ből az 1925 szeptember 22-én megtartott közgyűlésen kizárólag erdélyieket támogató játékonysági egyletté alakult át és új alapszabályait jóváhagyás végett betérjesztette a belügyminiszter úrhoz.

A közgyűlésen *gróf Bethlen Istvánné* is megjelent, akit a közgyűlés viragcsokor atnyújtása mellett egyhangú lelkesedéssel „*díszelnökévé*” választott. Éppoly lelkesedéssel választott meg „*alapító díszelnökül*” Bornemissza Adéle báróné, a Szilágyi Erzsébet Női Kör megalapítója és védnöke. Dísztagokul megválasztattak: Bethlen Mártha grófné és dr. Sebess Dénes ny. államtitkár, Megválasztottak továbbá: Vezető elnök: Bocskor Antalné, Társelnökök: Illgner Károlyné, Ádám Éva, Dózsa Ferencné, Köllő Ignácné.

Ügyvezető igazgató: Márky István ny. ezredes. Alelnökök: Bod Péterné, Palmay Lenke, Ziegler Emilné, Jákegy Dánielné, Tokaji Nagy Lászlóné. Számvizsgáló bizottság: Mikó Gáborné, Gerencsér Istvánné, Bodó Sándorné, Biró Balázné, Gálfalvy Mária. Ellenőr: szócs E. Gyuláné. Pénztáros: Nagy Kamilla. Könyvelő: Koszta Teréz.

Titkárok: Kapcza Ilona, Marselek Zoltánné, Damó Gizella, Amberboy Amália, Jaczkovits Ivánné.

Jegyzők: Bernák Aranka, Osztián Olivérné, Fekete Kató, Galgóczy Gáborné, Kiss Margit.

Választmány: Akoncz Alajosné, Arany Dénesné, Bocskor Mária, Bocz Endréné, Borbáth Jenőné, Buda Imréné, Buday Gáborné, v. Csörgey Károlyné, Dimény Mózesné, Ebner Jánosné, Egerházy Lajosné, Fabinyi Rudolfiné, Fábry Edéné, N. Fekete Józsefné, Ferenczy Ferencné, Cs. Fodor Antalné, Fülöp Anna, Gabányi Jánosné, Grabovicsky Leoné, Gyarmathy Mózesné, Hegedűs Árpádné, Hubert Ivánné, Incze Albertné, Istók Jánosné, Jakoby Fülöpné, Jozan Miklós, Kabos Gyuláné, Kameniczky Gyuláné, Keller Hermanné, Kissgyörgy Sándorné, Kól Ferencné, Korbuly Emilné, Kosztolányi Adrienne, Kovács Endréné, Kovács Sándorné, Kovács Albertné, Kuszkó Istvánné, Loschdorfer Aladárné, Madaras Gáborné, Mayer Jánosné, Marselek Béláné, Márky Istvánné, Metz Sándorné, Mikó Ferencné, Mina Kálmánné, Nagy Istvánné, Nagy Pálné, Náni Ödönné, Oláh Gusztávné, Orbán Józsefné, S. Papp Istvánné, v. Papp Dezsőné, Pisztry Zoltánné, Pogány Béláné, Presia Romulusné, Radnóthy Dezsőné, Rados Ignácné, Raduly Jánosné, Ravasz Lászlóné, Reschner Györgyné, Sárkány Balázné, Szathmáry Pálné, Székelyné Solyoss Bea, Székely Sándorné, Szilágyi Gyuláné, Szilágyi Lászlóné, Szöllösi Györgyné, Téglás Gáborné, Tergovits Aurélné, Thoroczky Lajosné, Truca Károlyné, Veszprémi Ferencné, Wittig Gusztávné, Zattler Mihályné, Zöldi Istvánné

A többszáz főnyi közgyűlés egyhangúlag felhívja az összes erdélyi származású nőket, hogy lépjenek be egylettünkbe, hogy tagsági díjainkkal, nevükkel és esetleges közreműködésükkel lehetővé tegyék, hogy az összes hozzánkfordulókat támogathassuk.

Tájékoztal közöljük, hogy egy év alatt pénzsegélyekben 45 millió koronát, természetben pedig hasonló értékű élelmiszereket és ruhaneműt osztottunk ki.

Számos szélely egyetemi hallgató és hallgatózó abba-hagyni kényszerült volna tanulmányait, ha vizsgadíjaikat és menzadíjaikat meg nem fizették volna. Számos erdélyi úri gyermek megfagyott volna, ha fel nem ruházzuk és éhen halt volna, ha élelmiszerekhez nem juttatjuk.

Egyletünk hivatalos helyiségében: Budapest, VI., Vilmos császár-út 55. l. em. minden délelőtt, avagy kedd és péntek délután be lehet iratkozni. Vidékiek postán is beküldhetik tagsági díjaikat.

Alapító tag egyszer s mindenkorra 500.000 koronát fizet. **Rendes tagok** csak erdélyi származású nők (vagy ily származású férfiak női családtagjai) lehetnek. Tagsági díj évi 6.000 K, mely negyedévi részletekben is fizethető. **Pártoló tag** lehet nem erdélyi férfi is, nő is. Tagsági díj évi 30.000 K.

Egyleti mellé-jelvényünk ára 20.000 K.

Külön pénzbeli és természetbeni adományokat is köszönettel fogadunk és nyugtázunk. Vidékiek központunkba lépjenek be, amíg nincs helyi szervezetük.

Kívánatos, hogy vidéken — a derecskei fiók mintájára — minél több fiókegyletünk alakuljon meg és rendezzen egyesületi házuk és gyermekeothonuk javára műsoros ünnepélyeket. Kérjük ily célból levélben hozzánk fordulni.

Minden hó első keddjén műsoros művészestéket rendezünk, melyeken az erdélyi családok száza ismerkednek össze. Meghívókért kérjük hozzánk fordulni. *Elnökség.*

HAJSZÁLAKAT POLLÁK SAROLTA
hölgyek arcáról, karjáról KÖZMETIKAI INTÉZETE
végleg kiírtja felelősséggel BUDAPEST, ANDRÁSSY-ÚT 38.

„Miracle“ hajeltávolítószer szétküldése utasítással. Szépség-
épolás. Szemölcsirtás. Fagyás elleni kezelések. „Miracle“ szeplő,
májfolt elleni krém, „Miracle“ ráncok elleni krém, „Miracle“,
emailfolyadék **tüneményesen széppé varázsolja a bőrt.**

MIT FŐZZEK?

Január 1, péntek: Malacköröm-leves tejfellel, malac-
pecsenye, pároltkáposzta, sült burgonya, gesztenye-
torta narancskrémrel töltve, csokoládé bevonattal,
alma, narancs. — *Vacsora:* Kocsonya, császárhús,
tea, teasütemény, alma, dió, mandarin.

Január 2, szombat: Bableves kolbásszal, káposztás-
kocka. — *Vacsora:* Vese-velő burgonyával, zeller-
salátával.

Január 3, vasárnap: Karfiollevés szágoval, pácolt nyúl
gombóccal, narancstorta, alma, körte. — *Vacsora:* Tea,
füstöltnyelv, disznósajt uborkával, banán, narancs.

Január 4, hétfő: Húsleves, kockatésztával, főthús,
burgonyapüré, paradicsommártás, alma pongyolában.
— *Vacsora:* Borjúpörkölt galuskával, alma.

Január 5, kedd: Burgonyaleves, lencsefőzelék, vagdalt
pecsenye, narancs. — *Vacsora:* Borjú natúrselet,
szeletekbe süttött burgonyakörítéssel, cékla, alma,
datolya.

Január 6, szerda: Tüdőtáskaleves gombával, töltött
rostélyos párolt karottával, töpörtyűs pogácsa —
Vacsora: Tálascsirke, alma.

Január 7, csütörtök: Zöldségleves, töltött káposzta,
csöröge. — *Vacsora:* Disznótóros vacsora, narancs.

Január 8, péntek: Barátleves, halászlé, túrós, almás-
rétes. — *Vacsora:* Rakottburgonya paprikasalátával,
sajt, alma, dió, füge.

Január 9, szombat: Rántottleves babfőzelék, füstölt
oldalal, tejbe rizs csokoládéval. — *Vacsora:* Párolt
libamell kifliburgonyával, uborka, paprika, alma.

Január 10, vasárnap: Borjúcsontleves tejfellel és dara-
galuskával, kirántott borjúselet francia salátával, gesz-
tenyepüré, narancs. — *Vacsora:* Kocsonyáshal pulyka-
mellel, mandarin, alma, dió.

Kérjük

mindazon igen tisztelt előfizetőinket, kiknek **elő-
fizetése** lejárt, hogy előfizetésüket a mellékelt
postatakarék-pénztári bejizetőlapon felhasználásával meg-
újítani szíveskedjenek, nehogy a lap további küldésé-
ben fennakadás álljon be.

Tisztelettel
a Kiadóhivatal.

Jóízű, enyhe, megbízható.

Gyártja: Dr. Bayer és Tsa
Purgógyár, Budapest IX.

II. ORSZÁGOS RECEPVERSENY

224. Habos palacsinta. Vékonyra süttött pala-
csintát vágjuk hosszukás metéltre, cukorral vegyített
reszelt csokoládét keverjük közé s magasan tűzálló
porcelántálra tegyük. Majd pár kanál baracklekvárt el-
keverünk porcukorral, hogy édes legyen, három tojás
keményre vert habját adjuk hozzá. A habot ráöntjük a
palacsintára és sütőbe téve pirosra sütjük.

SCHWÉDA KÁROLYNÉ, MÁTÉSZALKA.

225. Francia torta. 14 dkgr. cukrot, 4 egész
tojást és 4 sárgáját habverővel üstben jól összekeverünk.
Az üstöt tűzhelyre tesszük, de nem nyílt tűzre s ott
addig verjük, míg langyos lesz. Most levesszük s míg
kihül, folyton keverjük. 10 dkgr. lisztet, citromhéjat
keverünk bele gyengén, vigyázattal, főzőkanállal s torta-
sütőben megsütjük. Másnap elmeteszve, valami ízzel meg-
kenjük s mázzal bevonjuk.

ÖZV. HABINA JENŐNÉ, EGER.

226. Londoni szelet. 25 deka liszt, 15 dkgr. vaj,
8 dkgr. cukor, 3—4 tojássárgájával, pár kanál tejfel,
egy késhegynyi szodabicarbonával jól összekeverjük. Fél
centi vastagságban tepsibe tesszük és félig megsütjük.
Kivesszük s barack, vagy más ízzel bekenjük. A négy
tojás fehérjéből habot verünk, 14 dkgr. vaniliás cukrot,
14 dkgr. gorombára tört mandulát, félmarék mazsolát
adunk hozzá, összekeverjük, a tésztára kenjük s most
már egészen megsütjük. Zsírral is készíthetjük, így is
finom. Tetszés szerint felvágjuk.

VARGHA JÓZSEFNÉ, DOMBÓVÁR.

227. Vaniliás pereg tojás nélkül. 28 deka liszt-
ből, 21 dkgr. vajból, 10 dkgr. héjjas mandulából, 7 dkgr.
porcukorból gyorsan tésztát készítünk, peregceket, kifliket
formálunk, lassú tűznél megsütjük, sütés után melegen
vaniliás cukorban megforgatjuk.

BARTHA ERZSÉBET, TANÍTÓNŐ, FÜLÖPSZÁLLÁS.

228. Mogyorótorta. 5 tojásfehérjét, 28 dkgr. va-
niliás porcukorral kemény habbá verünk és 28 dkgr.
finomra darált mogyorót hirtelen közévegyítünk. Az
egészből 12—14 kis csókot formálunk és két rendes
tortanagyságú lapot. Kikent, kilisztezett tepsibe sütjük
és sülés után a két lapot ízzel összehorítjuk. Ekkor egy
tojásfehérjéből habot verünk, 14 deka porcukorral és
fél citrom levével habzásig kavargatjuk, a torta tetejére
kenjük, a kisült csókokat körben szépen rárakjuk és
cukrozott meggyel, vagy cseresznyével díszítjük. Hideg,
száras helyre tesszük és másnap található.

229. Mézeskalács. 1/2 kg. liszt, 4 egész tojás,
30 dkgr. cukor, 4 kanál méz, 2 kis kanál szódabikar-
bóna, székfűszeg, fahéj, 1 drb csokoládé kell hozzá.
Mindezt egy jól kikent nagyobb pléhbe öntjük, a tetejét
vágott dióval meghintjük és szép barnára sütjük. Sze-
letekre vágva igen kiadós és izletes, különösen teához.

230. Datolyaszélet. 3 evőkanál erős feketekávé,
1/4 kg. cukorral sűrűre főzni. Hozzá keverni 12 dkgr.
vágott diót, 12 dkgr. vágott datolyát. Az egészet karlsbadi
ostyára téve a sütőben kissé megszáritani.

TEREBESSY ÁRPÁDNÉ, SZEGED.

231. Kakaókrém. 1/2 liter tejből 15 dkgr. cukrot,
5 dkgr. kakaót és 3 dkgr. lisztet folytonos kavargás köz-
ben sűrűre főzünk és vagy vízzel kiöblített formába
tesszük, vagy poharakba téve, hideg helyre állítjuk. Tá-
laláskor tejszínhabot adunk hozzá.

BÓJTHE ETEL, BPEST.

Terjessze lapunkat ismerősei körében!

VERES PÁL GYERMEKFÉNYKÉPSPECIALISTA
FELVÉTELEI (V, HARMINCAD-UTCA 3)

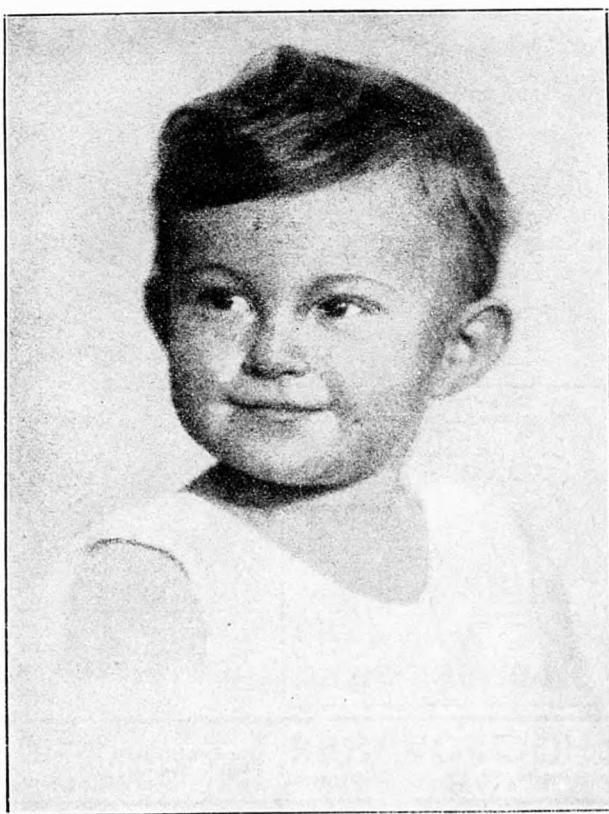
GÓZON MARIANNE ÉS ÁGI

FENYVESSY GYURKA

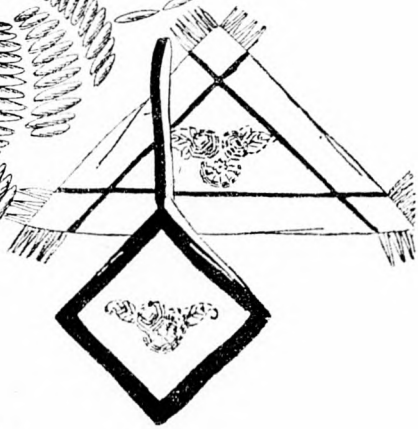
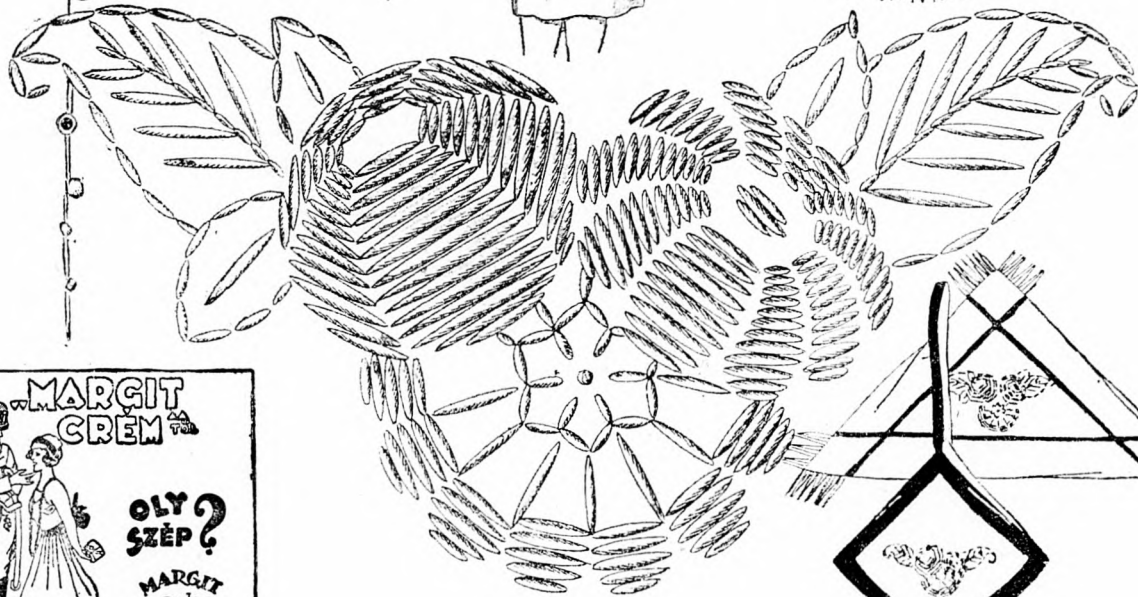
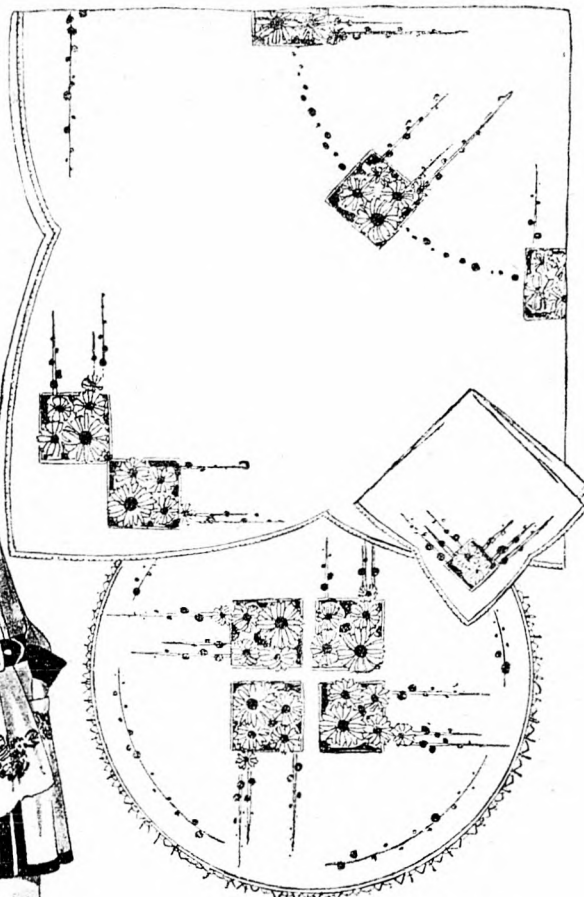
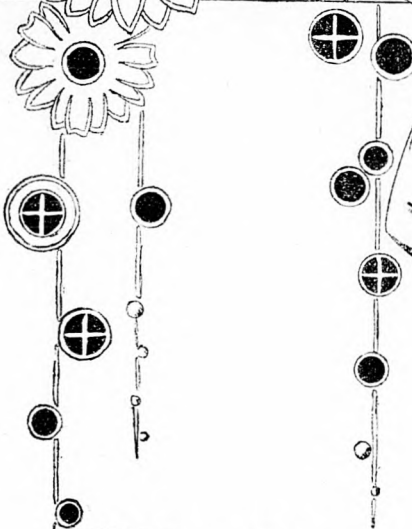
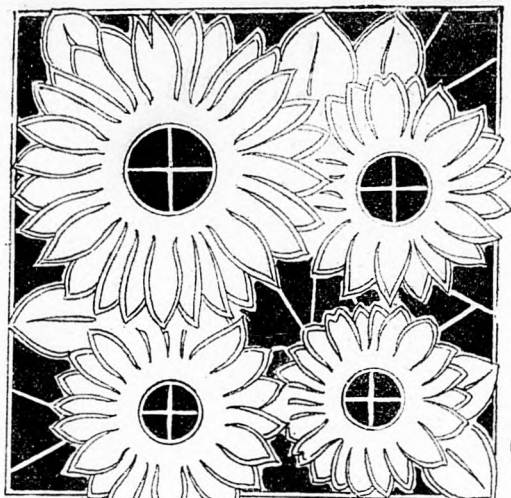

SZALATSY ISTVÁN TIBOR

SZENTMIKLÓSSY MÁRK JÓZSEF

Francia kézimunka-modellek

ЕЖА!
**MARGIT
CREM**
OLY SZÉP?
MARGIT
puder
szappan
shampooon
legjobb
MINDENÜI KAPHATÓ.

«La Femme Chic»
legkitünőbb párisi divattalpból leközölve

HÓCIPÓVÁSÁR
amerikai „CANDEE” a világmárka

Női hócipő	198	ezertől	Sárcipő	120	ezertől
Gyermek hócipő	135	"	"	70	"
Férfi hócipő	255	"	"	140	"

Elsőrendű árú — kiváló minőség

GULIWER CIPŐÁRÚHÁZ
BUDAPEST, RÁKÓCZI-ÚT 1.

Gyermek-fehéreneműek

Őszi eső hull a fákra ...

Szövegét és zenéjét
Kovács István írta

Rubato

Ének

1. Ő-szi e-ső hull a fák-ra
2. Tél tu-dom, hogy rám se gon-dol?

Zongora *mf*

Er-dő, me-ző vad-vi-rága
Es ő-rök-re el-fe-lej-tesz

1. sár-gul
2. en-gem

Két se-mem-ből hull a köny-nyű
Te vol-tál az idő vés-sé-gem

A ha-gyan a le-vél hull a
Te vol-tál a bol-dog-sá-gos

1. fák-ról
2. sen-zen

A se-mben ő-szi há-rat
Tél tu-dom, hogy így kell len-ni

Smint a vi-rág her-ve-dő
Hogy-ha szi-ved mást sze-red

f *rit* *rit*

1. Tél tu-dom, hogy tél lesz ú-ra
2. Té-lu nél-maja ve-ha-va-zu

Szud-si-rá-gos ker-te-ri-ta
Hó pap-lan-ja be-ta-kár-ja

hull a hó...
szi-ve-met...

a tempo

Háztartás

Konyhanaptár. Január. Szarvastehén, vaddisznó, őz, nyul, vadkacsa, fácán, szalonka, csuka, márna, ponty, tengeri hal. Disznóhús. Kalácsok, alma, dió, befőttek.

Barna halles haltejkockákkal. A barna halleshez veszünk egy lábásban vaját, felolvasszuk, teszünk bele felszeletelt vöröshagymát és kis darabokra vágdalt fehérhalat, pontyot, márnát, harcsát s kavarás nélkül barnára pároljuk, borsólével feleresztjük s néhány órát főzzük s azután áttörjük. Ezalatt 10 deka vajat finomra eldörgölünk két egész tojást és két tojás sárgáját -vegyítünk bele s azután 12 deka pontytejkrát, melyet előbb sósvízben megfőztünk és jól összekeverjük. A formát vajjal kikenjük, liszttel behintjük, a keveréket ujjnyira beleöntjük és gőzben kifőzzük, azután kockára vágjuk és a barna hallesvel feladjuk.

Csuka spékelve. A csukát megtisztítjuk, besózzuk, sardellával sűrűn megspékkeljük, vajjal bekenjük és rostélyon megsütjük. Ha megsült tála tesszük és tejfellel behabart írósvajas mártással leöntjük.

Spenót-pudding. Veszünk $\frac{1}{4}$ kg. spenótot s több vízben jól megmossuk és forró sósvízben kifőzzük. Hogy zöld színét megőrizhessük, a víznek nagyon kell fornia, mikor a spenótot beletesszük és 5 percnél nem szabad tovább forralni. Ekkor leszűrjük, hideg vízben jól kimossuk és kicsavarjuk, húsdarálón megdaráljuk és drótszítán átpasszírozzuk. Egy lábásba teszünk 10 deka vajat, vagy tiszta zsírt, teszünk bele, ha megolvadt, 5 kanál lisztet, 2 deci tejjel felöntjük, megsózzuk és péppé főzzük. Ha megfőtt, a tűzről levesszük s ha félig kihült, 4 tojás sárgáját folytonos keveréssel hozzáadunk és azután belekavarjuk a spenótot és utóljára a négy tojás kemény habját. Ezeket jól összekeverjük, kizsírozott és meglisztezett tűzálló formába öntjük és 1 óráig főzzük a következő módon. Egy olyan edényt, amelybe a forma befér, $\frac{1}{4}$ részig vízzel megtöltjük s a formát azonnal beletesszük és jól lezárjuk. A víz forrásától kezdődőleg egy egész óráig főzzük és úgy alkalmazzuk az idő beosztását, hogy azonnal tálalhassuk. Ha a vízből kivettük, 5 percig nem szabad hozzányulni, mert a benne kifejlett gőz szétveti a formát. Mikor kiborítottuk meghintjük jól parmezánnal és feladjuk.

Jércemell libamájjal. Két edénybe vajat teszünk s az egyikben megsütjük a felvágott s megszózott jércemellet, a másikban a libamáját. A jércéhez adunk szarvasgombát és madeirával öntözzük. Mikor mindkettő kész, együtt tálaljuk.

Gőztészta. 4 egész tojást egy kis edényben habosra kavarrunk. Azután adunk hozzá két evőkanál cukorport, egy kávéskanál rumot, fél liter tejet, egy csipetnyi sót és annyi finom lisztet, hogy egész sűrű palacsintatésztát nyerjünk. Ekkor kanállal jól dolgozzuk el és egy jól kikent tepsibe öntsük, hogy legalább $2\frac{1}{2}$ cm. vastag tészta legyen. Ekkor akár víz fölé gőzre tegyük, akár nem-forró sütőbe, de vigyázzva, hogy ne süljön, csak megaludjon, illetve megkeményedjen. Tála borítjuk és másfél ujjnyi széles csíkokra felvágjuk és ezeket tenyérnyi hosszú darabokra és ezeket a darabokat bevagdossuk cm.-közönként, mint a bőrös tőpörtyűt szokás. Forró zsírban többszöri megforgatás mellett pirosra sütjük, kivesszük, cukorporral behintjük és lekvárt adva mellé, frissen tálaljuk. Készíthetjük úgy is, hogy a négy tojás fehérjéből habot verünk és ezt utóljára könnyedén a tésztához elegyítjük.

Narancs-jam. Az egész narancsokat egy nagy üvegedényben 6 napon át vízben áztatjuk úgy, hogy mindennap friss vizet öntünk rá. A hetedik napon a narancsokat lemérjük, vékony karikákra felszeleteljük és

bő vízben teljesen puhára főzzük. Mikor már csak annyi víz maradt rajta, hogy alig ellepi, ugyanannyi cukrot teszünk bele, mint a lemért narancs súlya volt és ezzel főzzük folytonosan kavargatva még egy negyed óráig. Azután tegyük üvegekbe és a szokott módon dunszfoljuk.

Házi szalámi. Készíthetjük tiszta sertéshúsból s ekkor vízminőségű húst vegyünk, mint amelyet a kolbászhoz szoktunk. Készülhet fél sertés- és fél marhahúsból is, de ekkor a sertéshús zsíros legyen. Húsdarálón megdaráljuk s adunk hozzá sót, törött borsot, köménymagot, kevés paprikát, reszelt foghagymát, salétromot két kanál cukrot, esetleg izlés szerint. Vízet nem szabad hozzáadni, sőt a húst a megmosás után szárazra kell törölni. A megdarált húst a fűszerekkel jól összevegyítjük és a szalámibélbe töltjük a következőképpen: A húsdarálóból a késeket kivesszük és helyébe odaerősítjük a hurkatöltő csövet. Az elkészített húst újból a vágóba tesszük s a gépet forgatom úgy, hogy a henger a húst a bélbe tolja. Igen erősen töltjük s erős spárgával átkötjük, mint a szalámit szokás. Jól felfüstöljük és a külsejét szitált gipszporral bedörzsöljük.

KERTÉSZ BÉLÁNÉ, BUDAPEST.

Kitünő prágai sonka-pác. Egy sertésre 14 deka borsot, 12 dkgr. borókát, 3 nagy hagymát, 8 gerezd fokhagymát kell számítani. Az egészet egy kanna vízben megfőzzük, a húst közben besózzuk, salétrommal kissé bedörzsöljük és ha kihült a páclé, hidegen a húsrá rászűrjük. A sonkát 4 hétig, az apró húst, szalonnát 2 hétig a páclében hagyjuk, de arra különösen ügyelni kell, hogy jó szellős, hideg helyen legyen a hús. Igen ajánlom, kipróbált, kitünő pác.

Narancslikőr. Vegyünk 6 darab narancsot, a hajat hámozzuk le, de vigyázzunk, hogy egy csöpp fehér se legyen rajta. Ezeket egy liter tiszta borseszbe tegyük s 3 napig állni hagyjuk, de mindennap többször rázzuk fel. $\frac{3}{4}$ kg. cukorból, egy liter vízzel, szirupot főzünk s ha kihült, a szesszel összevegyítjük, megsűrjük s üvegekbe töltve jól bedugaszolva eltesszük.

Otthon, házi tanácsadó.

Hogy tisztítjuk a drágaköveket? A briliánsot szappanos vízzel puha kefével megmossuk. A gyémántot azonban a mosakodás által ért víztől is óvni kell s csak meg kell törülgetni, a foglalatot finom kretás bórral átdörzsölni. Az ezüstöt és fényezett aranyat hasonlóképpen a malt aranyat kis spiritusszal is. A színes drágaköveket egy kis spirituszba mártott vattával.

Hogyan tisztogassuk az ezüstözött tárgyakat? A christofla, alfenide és egyéb ezüsthöz hasonló tárgyakat Sylbrollal tisztítjuk. Ebből a folyadékából vattára öntünk és bekenjük a tárgyakat s utána szarvasbőrrel jól ledörzsöljük. Ez nem koplatja le az ezüst fényét sőt többszöri kezelés után még fokozza is.

Mivel tisztítsuk a pléh-faedényeket és deszkákat? Ezek tisztítására szóda-lúgot, fekete szappant és homokot használunk. Két vizes edényt használunk s egyikbe meleg, a másikba hideg vizet öntünk. A piszkos edényt padra helyezük s mellé egy fazékba szóda-lúgot. A keféket lúgba mártva végig húzzuk az edényen, azután a fekete szappannal és végül homokkal jól átdörzsöljük és meleg vízben való lemosás után hideg vízzel leöblítjük s tiszta ruhával letöröljük.

Fagyott gyümölcs felhasználása. A megfagyott gyümölcs a felengedés után ha még áll, minden alkalmatlanná válik. Ha a fagyott gyümölcsöt azonban hideg vízbe dobjuk és azután rögtön megfőzzük, éppen úgy felhasználható, mint az egészséges és az íze is megmarad.

KELETI és
BELFÖLDI

SZÖNYEGEK

alkalmi vételekből ANTIKART
R.-T.-nál VII, Dob-utca 31. sz.Igazg.: Sternberg Z. J.
TELEFON:
József 103—68. szám.

Különleges lúd-értékesítések

A lúdnak minden részecskéje (kivéve csőr, gége, bárszing, epe, szemek) értékesíthető. Külföldön egyes testrészeiből valóságos világhírű csemegéket csinálnak, amelyek az illetőknek busás jövedelmet hoznak. Így Pomerániában, Mecklenburgban, Holsteinban és Észak-Németország sok helyén füstölik a libamelleket és combokat. Nagy forgalom van ebből a cikkből s középpontja Rügenwalde városka. A mi viszonyaink is legalább oly kedvezőek, mint a németeké, mi is tudnók ezt csinálni. Az eljárás röviden a következő: a mellhúst éles kés segítségével leválasztják a mellcsonttól, miközben vigyáznak, hogy a bőr meg ne sérüljön, azután pácba teszik. Sokféle pácolási eljárás van, de mindeniknek alapja az, hogy 1 kg. sóhoz 30 gr. salétromot tesznek és ehhez kevés cukrot kevernek. Ezzel a keverékkel bedörzsölik a húst, a mell két szélét összehajtják és összevarrják. Azután tonnákba vagy hordókba rakják, hol 6—8 napig pácban állanak. Innen kikerülve, szárazra letörlik a húst s két deszkalap közé súlykolják, hogy szebb formájuk legyen az egyes daraboknak. Ezek után egyenként organtinja (gáz, tüll) varrják, tiszta papirossal körülcsavarják és 7—8 napra erős füstbe akasztják. Ha a füstből kikerülnek, újból két deszkalap közé préselik. Ugyanígy pácolják és füstölik a combokat is, amelyek azonban nem olyan izletesek, mint a mellek.

A többi része a testnek, mint libahús kerül eladásra s különösen nagyvárosokban keresett cikk, ahol a polgári családoknak szolgáltatója a sokszor megkívánt libapecsenyét.

Strassburgban és vidékén a lúdmáj előállításával foglalkoznak és érdemes lesz evvel is megismerkedni. Itt főtt vagy gőzölt szemes tengerivel hízlalnak és naponta háromszori adagolás mellett sőt és egy nagy késhegynyi antimont is adnak (Antimonium crudum). Ugyancsak faszennel is etetnek a máj növesztése céljából. A máj 1—1½ kg.-ot is elér, sőt még ennél is nagyobb lesz, mialatt a testen sokszor csak csont és bőr marad. A lúdmájból pástétomot készítenek, míg a ludat magát olcsó pénzen eladják a köznépnek.

Magyarországnak is megvan a lúdkülönlegessége és pedig a korai lúdnevelésben. Aratás után még őszszel, október-novemberben egyes korai kelésű ludak újból kezdenek tojni és Szabadszállás, Fülöpszállás vidékén ezt kihasználják. Kiköltetik ezeket a tojásokat tyúkkal, libával, aszerint ahogy lehet s szobában felnevelik az apróságokat. A szobának, amelyben e célból rozstot vetnek, egyik sarkába medencét alkalmaznak, hogy vízben se legyen hiánya a kis libának. Három hónap alatt pompásan felnevelik az apróságokat, úgy, hogy sokszor már karácsonykor, újévkor meglepik a pesti inyenceket fiatal libapecsenyével, akik persze busásan megfizetik. Egy tyúk 4—5 tojást bír kikölneni nagyság szerint. Az etetésre vigyázni kell és lehetőleg sok zöld-ségről kell gondoskodni.

WINKLER JÁNOS.

CALDERONI és TÁRSA

LÁTSZERÉSZEK

BUDAPEST V, VÖRÖSMARTY-TÉR 1

Látcsövek, szemüvegek, orrcsüptetők Zeiss-és Görz-üvegekkel. Barometerek, hőmérők.

Száj- és fogápolás

Az egészség fentartására és annak megővésére rendkívül nagyfontosságú az ép fogazat és a tiszta száj. Az emberi szervezet kapuja a száj. Onnan indulnak ki elsősorban a hevenyfertőző betegségek, mint a kanyaró, vörheny, roncóló toroklob (difteritis) élődsi elemei, hogy megtámadják és elpusztítsák a szülők mélyeséges bántára az üde, különben teljesen ép szervezetű gyermeket, a szülők drága kincsét, a haza, a nemzet jövő támaszát. De nemcsak a hevenyfertőző bajok fészke a hibás-fogazatú, tehát tisztátalan száj, hanem tenyésztője a rossz, lyukas fogak odúiban állandóan található ételmaradék ama rettenetes betegség csiráinak is, mit *tüdővésznek, sorvadásnak, tuberkulózisnak* nevezünk.

Ott, a tisztátalan, gondozatlan fogazatú szájban levő ételmaradékokon lakmároznak, szaporodnak és erősödnek a fent említett és rettegett betegségek csirái, amelyek rettenetes ártalmairól a nagyközönség úgyszólván semmit sem tud, vagy nem tulajdonít olyan fontosságot, melyet ez a kérdés feltétlenül megkíván.

Még egyéb komoly ártalmi is vannak a hibás fogazatnak. Az odvas, fájosfogú gyermek hiányosan rág, az ételt megrágtatlanul hamarosan lenyeli; mert ha egyik oldali fogain rág, ott az étel hidege vagy melege tűrhetetlen, a másik oldali fogsorán meg akkor érez nyiláló fájdalmat, ha fogsorai összezárásával nyomást gyakorol az odvas fogban levő fájós idegekre, így lassankint elszokik az ételek rendes megrágásától és örül, ha a szájában csak néhányszor megforgatott ételt mielőbb lenyelheti. A fájdalmas fogak miatti hiányos, felületes rágás folytán gyomor- és bélzavarok köszöntenek be, majd nemsokára ennek következményeként az anyagcserében beálló hiányos működés, továbbá az eléggé meg nem rágott, nyállal bőven nem keveredett étel *értékes, tápláló* részeinek ki nem használása idült *vér-szegénységre* és úgy a szellemi, mint a testi fejlődésben való *visszamaradásra* vezet. Az ennek folytán satnyán fejlődő emberi test aztán prédája lesz megcsökkent ellenállóképessége révén mindenféle chronikus és infectióus betegségnek, amelyek egyike vagy másikának, többnyire a *rendes élethatáron alól*, áldozatul is esik.

Aki három negyedéves, vagy két fél éves előjizetöt szerez, ajándékképpen megkapja a mi naptárunkat.

Sikerült

óriási tömeg megvétele folytán az
árakat lenyomni!

Tramella

nehéz selyemharisnya . . . 78.000

1^a cérnafátyol harisnya,

divatszinek 46.000

HEILIG

HARISNYAHÁZ
KAZINCZY-UTCA 7

Égy kis társasági pletyka.

— Telefonjelentés. —

Halló, kezit csókolom és az ég szerelmére nyugtasson meg, hogy a férjeura nem ír titokban drámákat. Nem? ... Kő esett le a szívről. Hogy miért? Hát még ezt sem tudja? ... Ezek a titkos drámairók rendkívül elkeseredett emberek. Ezek mindenre képesek. Vagy nem olvasta, hogy az a szerencsétlen, családirító Hajdu Gyula egyszer automobilon el akarta rabolni Beóthy Lászlót és mint valami terrorfiú, revolverrel akarta kényszeríteni, hogy a drámáját elolvassa. Szóval: megnyugtát. Köszönöm. De hadd mondjam el ezzel szemben, mit művelt egy önfeláldozó asszony a férje érdekében, aki szintén a titkos drámairók népes szektájához tartozik. Nos, ez a szép asszony a retiküljébe tette az ura darabját és elment a nagyhatalmi szinidirektorhoz. Persze bebocsátották. Szép arc — szabad bemenet.

— Mivel szolgálhatok, nagyságos asszony? — udvariaszkodott az igazgató.

— Színésznő akarok lenni, — felelt habozás nélkül a hölgy.

A direktor a kezeit dörzsölte:

— Nem rossz, igazán nem rossz;

elsőrendű trükk: egy társaságbeli szépasszony a színpadon...

— Már szerepem is van. Betanultam. Megszereztem egy híres angol drámát, lefordítottam...

— Ön fordította le? — lepődött meg a direktor.

— Igen. Öt nyelven beszélek. De először magyarul akarom eljátszani, aztán a többi nyelven.

— Hát halljuk! Mondja el a nagy jelenetét.

És a nagyságos asszony elmondta. A direktor el volt ragadtatva. Blanketta, szerződés, minden rendben van. A darabot játszani fogják. Mint angol művet. Mit szól hozzá, Asszonyom, milyen nagyszerű tud lenni egy feleség, ha azonosítja magát a férjével. Rosszra pedig ne gondoljon. Különben: minek figyelmeztessem rá? Most talán épp ezért fog rosszra gondolni, mert megtiltottam magának.

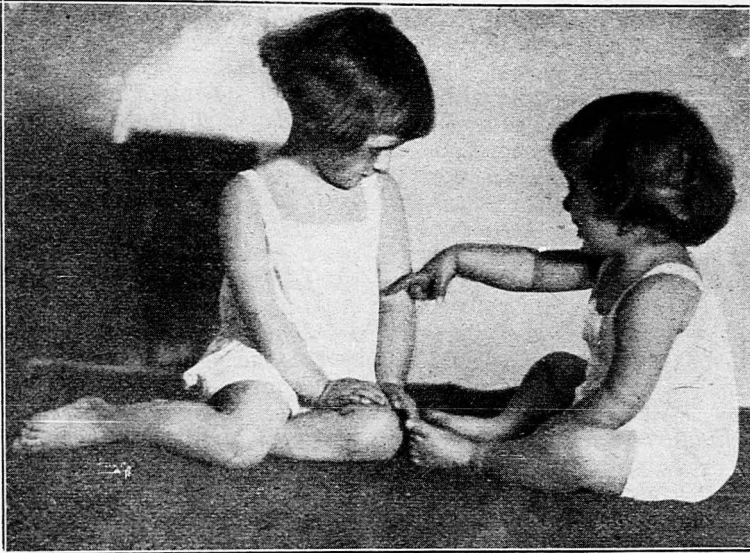
Tessék? ... Arra kíváncsi, kiknek kötötték be a fejét karácsony előtt? Kérem szépen... Lenz Ilyék, lapunk kedves előfizetőjét, Budapestről eljegyezte dr. Sárga László orvos, nagysarlói Magyar-Kossa Máriát feleségül vette dióvárallyai Miksa Gyula, Papp-Ragály László pedig Mezőssy Sárít jegyezte el. Egy bájos angol lány érkezett most Budapestre: Joan Vaughan, aki Éber Málka intézeti barátnője. Egész sereg gavallér hódol neki. Nem csoda, — a papája rengeteg vagyon ura. Tekintettel arra, hogy a szép miss magyarul tanul, nincs kizárva, hogy ittfelelji a szívét valamelyik hódolójánál.

Hanem tudok ennél különbet is. Egy amerikai, most már nem tudom milyen királynak, mondjuk; harisnyakirálynak a leánya már második hete itt szórakozik Budapesten a nagynénijével és két magyar úrral. Az urak

közül csak az egyik bolondult bele a leányba. A másik a nagynénit favorizálja. A nagynéni ugyanis cégtársa a harisnyakirálynak. Kinéz belőle jó néhány vagon selyemharisnya. Az öregebb gavallér úgy okoskodik, hogy ennyi selyemharisnyából csak jut majd pár tucat annak a kis színésznőnek, akivel — szabály szerint — meg fogja csalni az amerikai nagynénit, aki előreláthatólag a felesége lesz.

A báli szezon egyre jobban közeledik. Jegyezze föl az új naptárba, hogy a Magyar Nemzeti Bált január

28-án rendezik a Hungária-szállóban. A rendezőség élén gróf Tekei Sándor, báró Piret de Bihain Antal, Haller István és Bak-say László állnak. A Galamblovó - Egylet vacsorája pompásan sikerült az idén. A NemzetiKaszinósárga termében gyülekeztek a galamblovók, akik télen nem gyakorolhatják a sportot s így társas összejövetelek útján tartják fenn az érintkezést. A vacsorát tánc követte, melyben résztvettek: Véghelyi Dezső és felesége, báró Kazy Ferenc és felesége, Déghy Ödön és felesége, Stüdinka Béla és felesége, Jekelfa-

Veres-tanulmány

lussy Pálné, Szóts Farkasné, Terstyánszky Ákos, Okolicsányi Lajos, lovag Panz Alajos stb. A nyiregyházi Korona-szállóban a nagyszerű agarászat után két este egymásután táncmulatság volt. A hölgyek közül gróf Vay Miklósné, herceg Odescalchi Lorántné és Miklósné, gróf Csáky Károlyné, Lukáts Béláné táncoltak a legtöbbit.

Egy érdekes újtásról is szeretném értesíteni nagyságos asszonyt. A bridge-szenvedély olyan méreteket öltött, hogy hölgyeink a rendes oszonna- és vacsora-utáni összejöveteleken nem tudják kitombolni játékkedvüket. Észrevette ezt néhány élelmes úriasszony, akinek a régi, jó időből már csak az előkelő, nagy lakása maradt meg s ezek most úgynevezett bridge-szalont tartanak, ami annyit jelent, hogy húszezer korondért teát, szendvicset, fűtött szobát, világítást kapnak a játékosok és azonkívül joguk van nyerni vagy veszteni. Előrelátható, hogy ezekből a bridge-szalonokból fog kialakulni az első női klub. Mert a rövid szoknya, a bubifrizura, a cigaretta, meg a választójog után már csak ez következhetik, kezit csókolom.

Kérjük, kegyeskedjék velünk

ösmerőseinek címét

közölni, hogy lapunk mutatószámát megküldhessük.

Színházi levél.

Nagyságos Asszonyom!

Ha egyszer bekukkantana a kulisszák világába nagyon megharagudna azokra az ujságírókra, akik azt akarják elhíttetni a közönséggel, hogy ott csupa pajzán boldonság és haszontalan komédiázás folyik. Lehet, hogy valamikor így volt. Lehet, hogy boldogabb időkben, mikor tiszta fejjel csinálhattak még számítást a színigazgatók, ráérték mindenféle bohém tréfára, bohó csintalanságra. De ma? Nekem, aki sokat ödögök színházak folyosóin, színpadokon, öltözők és direktori, rendezői szobák körül, úgy tűnik föl, hogy ebben a kevesel dolgozó országban alig van még egy olyan üzem, mint a színház, ahol olyan megfeszített erővel, szinte pihenő nélkül folyik a munka. Alig végeztek egy darab betanulásával, már jön a másik. Szerzők jönnek-mennek, tárgyalknak, órákig rágcsálnak egy jeleneten, egy díszleten, egy ötleten, a színészek ideget őröl próbái reggeltől a késő délutáni órákba nyulnak, mindenki a legjobbat, a legkülönbet akarja nyújtani. — s még számítsa mindezekhez azt a rengeteg idegmunkát, ami a pletykák és intrikák elhárításához, kiegyensúlyozásához kell s akkor halvány képet nyer a színházakban pezsgő életéről.

Hogy mért foglalkozom ezzel a dologgal? Hát nem veszi észre, Asszonyom, micsoda hallatlan erőfeszítést fejtenek ki a színházak, hogy ennek, a mi szegény közönségünknek a kegyeibe férközzenek, hogy legalább a figyelmét magukra tereljék? Arra még nem volt példa a magyar színházak történetében, hogy karácsony szent ünnepe előtt tömegesen mutattak be új darabokat. Nos, az idén minden színház karácsonyi ajándékkal kedveskedett a publikumának. Még a Nemzeti Színház is, amelynek pedig olyan gazdag műsora van, hogy bemutató nélkül is megélhet belőle a szezon végéig.

A Nemzeti Színház a sok sikert látott Zilahy Lajos vidám játékát, a „Zenebohócok“-at mutatta be. A szerző commedia dell' arte nak nevezi darabját, ami nagy tévedés. Zilahy, úgy látszik, nem tudta, mi az a commedia dell' arte és Hevesi Sándor, aki pedig mindent tud, elfelejtette megmagyarázni neki, vagy legalább is utólag kikorrigálni a színlapot. A commedia dell' arte ugyanis nem más, mint rögtönzött játék, amit a színészek a közönség előtt hirtelen kutyvasztanak össze, vagy legalább is azt a látszatot adják a játéknak, mintha az a pillanat hevében született volna. Már pedig a Zilahy darabja egy nagyon is megfésült, kikerekített, előre megfontolt játék igényeivel lép föl és csupán a darab előtt fellepő bohócok rövid jelenete akarja elhíttetni velünk, hogy itt egy hamarjában készült játék következik. Szó sincs róla. Ha a bohócok kezdő- és zárójelenete elmarad, a darab egy egészen rendes vígjáték, erősen borsóva bohózati helyzetekkel és kabaré-mókékkal. Zilahy valami gondolatot akar kifejezni ezzel a balul sikerült kísérletével, azt, hogy a nagyratörő vágyak — vágyak maradnak, hogy álmaink nem teljesülnek, de ez a gondolat elvész a valószínűtlenségek özönében. Tudom, ön is tudja, Asszonyom, hogy a költészet „a való égi mása“ és hogy a költőnek hazudni kell, még pedig Arany János Vojtina mestere szerint úgy, hogy rajt' ne kapják, — de viszont nem vagyok hajlandó valószínűség gyanánt elfogadni azt, hogy egy közönséges tornatanár máról-holnapra repülőemberré vedlik át és a világ legnagyobb artistája lesz, de azt sem, hogy egy szegény poéta, akinek az első felvonásban egy vasa sincs, a második felvonásban — hipp-hopp, ott vagyok, ahol akarok — a világ egyik nagyvárosában jelenik meg. De ezektől a botlásoktól eltekintve, csupa olyan trükköt ráncigál elő a szerző,

amiknek csináltsága, erőszakoltsága nyilvánvaló és csak sajnálni lehet, hogy a zenetanárból zenebohóccá süllyedt szegény Angyal mester lelkidramáját ilyen rikkító színpadok teszik bohózatossá mutatvánnyá. Zilahy Lajosnak a „Csillagok“ kudarca után — amely ugyanezt a témát variálta tisztább irodalmi eszközökkel — meg kell maradnia azon a diadalmas úton, amelyre a „Süt a nap“ című parasztvígjátékával lépett. Zilahynak a magyar földben, a magyar néplelekben van az erőssége, — ne akarja ő Molnár Ferenc stílusát utánozni. Molnár Ferencnél senki jobban nem ismeri a színpadi színbólum kifejezési formáit, viszont Molnár Ferenc nem tudja megszólaltatni a magyar népleket. Hogy is mondják a régi társasjátékban? Kiki maga mesterségét jolytassa!

A Belvárosi Színházban Lengyel Menyhért színművét, a „Mária“-t mutatták be. Érdekes! Amíg Zilahy, a népies motívumok mestere, kiszalad a nagyvilágba és zajos sikerek kellékeit színpadi össze, addig Lengyel, világsikerek hordozója, színpadi fogások nagymestere a lelki világba menekül — témáért, cselekményért, izgalmas és izgató helyzetekért. Lengyel Menyhért épp olyan megszire vetette el a sulykot, mint Zilahy Lajos. Azt a témát, hogy az elfoglalt, egész nap dolgozó, az élet-hivatásának élő férj oldalán lassanként kihül egy forró szívű, csókszomjas ölelésre váró asszony szerelme, nagyon sokan, nagyon sokszor megírták. Ami nem baj, ha jön valaki és új oldaláról világítja meg a problémát. De Lengyel csak az únt sablont adta, anélkül, hogy érdekes mondanivalója lenne. Amit mond, szépen mondja el ugyan, de egyetlen tarka szálát nem fűz a lelki dráma menetébe, amely így elszűrül, sivárrá, unalmassá válik. Mégis: nagy érdeme Lengyel Menyhértnak, hogy az „Antonia“ ordító sikere után le tudott mondani azoknak a színpadi hatás eszközöknek újabb meg újabb kihazsárlásáról, amelyek a keze ügyében vannak és egy komoly gondolatban elmerülve, az irodalom és a művészet magasabb régióiba emelkedett. A biztoskezü drámaíró dialektikája ezúttal sem hagyta cserben, de annyira már nem lett volna szabad vinnie a színpadi aszkézist, hogy lemondjon egyik legfőbb virtusáról, arról, hogy érdekes emberekkel érdekes helyzetekben érdekes történetet játszat el. Lengyel Menyhértnak ezek után meg kell elégednie azzal a belső elégtétellel, amit félsiker után az irodalommal való mély és szerelmes viszony édes gyönyöreire nyújtanak. Mert a közönség bizony nagyon kevéssé fogja kárpótolni.

A színészek? Zilahy darabjában a legnagyobb skálájú művésznő, Bajor Gizi és a komédiások komédiása, Rózsahegyi Kálmán remekel. Sugár Károlynak kivételes sikere volt egy exaltált, toprongyos költő szerepében. Lengyel darabjában a lelki drámák legkülönb megszólaltatója, Simonyi Mária, a nagyszerű Kürti József és az egyre erőteljesebb Harsányi Rezső minden elismerést megérdemel.

Most pedig nézzünk körül pár pillanatra a pletykák birodalmában. Két operettszínésznőnk neve igen kellemetlenül kapcsolódott bele e héten egy nagystíliú szélhámos bűnügyébe. A nagy lábon élő dr. Nemes Zoltán már Amerikában van, három és fél milliárdot rántott ki hiszékeny gazdagok és bankok kasszáiból, — Juliska és Ilonka pedig elgondolkozhatnak a szép multon. Hogy az a jó Isten vigasztalja meg őket minél előbb! Egy fiatal drámai művésznő bunda-tragédiájáról is be kell számolnom. Az aranyos megismerkedett egy angol dzsentleménnel, aki — hogy is mondjam, — élénken élvezte a szép hölgy szimpatitáját, ezzel szemben egy negyvenmilliót érő Breitschwantz-ot rendelt önmagának, csak éppen az a kis hiba történt a kréta körül, hogy amikor a számlát bemutatták, az előkelő angliusnak hült helye volt a

Dunapalota-szállóban. A drámának azonban mégis vidám lett a csattanója. A bundát, illetve a számlát — egy amerikai vállalta. Hiába, Amerika még mindig segítségére siet Angliának, föltéve, ha a politika ördögének szerepét — a művészet angyala játsza.

Egyebekben: kiszthand és boldog újévet kíván híve

EUGENIUS.

Koldus-dal.

Már nem a szíved akarom.
Vesd oda másnak.
Mindegy nekem: asszonynak, lánynak.

Ácélos gögöd akarom,
Hogy eltiporjam
S tán megsírassam... lent a porban...

Á lelked fényét akarom.
Lelkembe hulljon,
Dalok üszke hogy lángra gyúljon.

Áz álmaidat akarom,
Jogom van rájók!
Á csókodra nem tartok számot.

Csókoljanak, szeressenek
Én nem szeretlek.
Megtagodlak és eltemetlek... NIL

A vízivásról

Priesznitz szerint — aki a vízzel való gyógymódot hajdani fényébe helyezte — a vízivás fontos gyógyszer és nagyon sok gyógyeredményt ennek a közönséges gyógyszernek javára tudhatunk be. A mi vízszegény nevelési metódusunk következtében a test kötőszövetei kellő mértékben kiterjedni nem képesek és nagyon sok ember írhatja gyomor-, máj-, lép- és egyéb bántalmait a kevésmennyiségű vízivás rovására. Egy fontos tilalom vonatkozik a vízivásra, amelynek be nem tartása súlyos következményeket és betegségeket vonhat maga után. A legnagyobb elővigyázatlanság felhevült állapotban, fokozott szív- és tüdőműködés mellett hideg vizet inni. Hiába, még a helyes vívizást is meg kell tanulni. Soha ne igyunk mohón vizet és nagy kortyokban ne nyeljük le. Tartsuk egy kissé szájunkban a vizet, amíg a száj nyál-tartalmával kellőképpen összekeveredik. Ha erre vigyázunk, akkor magunktól is rájövünk arra, hogy a vizet csak kis kortyokban szabad lenyelni. Amikor nem érzünk szomjúságot, egyáltalán ne igyunk vizet. Kávé, tea és szeszes italok után közvetlenül ne igyunk vizet, mert szervezetünknek akkor semmi szüksége nincs arra. Étkezés közben csak akkor igyunk, ha az ételt már jól meg-
rágtuk. Egyébként ekkor is a fentebbi szabályok az irányadók. Étkezés közben feltétlenül szükséges, hogy elég vizet igyunk. De éppen olyan szükséges, hogy minden reggel és minden este — lefekvés előtt — elegendő mennyiségű friss vízzel frissítsük föl szevezettünket.

Szíveskedjék lapunk hirdetőcégeinél vásárolni!

ÁLLATVÉDELEM

A londoni kiállítás tanulságai.

„A nép és az ember lelkiműveltségének fokmérője, hogy minek tekinti az állatot és hogy miként bánik vele!”

A világ legrégebbi állatvédő szerve természetesen a világ első állatvédő nemzetének a fővárosában, Londonban van. A neve: „Királyi angol társaság az állatkinzások megakadályozására.” (Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals.) Ez az egyesület, melyet Browne lelkész alapított 1824. évben, mult nyáron jubilálta alapításának, helyesebben eredményekben dús-gazdag működésének száz éves évfordulóját. Bennünket, magyarokat, kik a nyugati kulturába való bekapcsolódásunknak köszönjük kulturánkat, érdekel minden kulturintézmény, még akkor is, ha az a mi viszonyaink mellett szinte utópiának is látszik. Így érdeklődésünket nem kerülheti el egy olyan világraszóló esemény, mint aminőt ez a jubileum jelentett, mely egyszersmind állatvédői világkongresszus is volt. Tanulságot meríthetünk, ha e kongresszus lefolyását, melyről a magyar napisajtó annak idején alig emlékezett meg, e helyen megismerjük.

A jubileum ünnepekkkel volt egybekötve, melyen jelen volt ott az egész kulturvilág. Beszámolóikkal szerepeltek: Franciaország, Olaszország, Norvégia, Belgium, Hollandia, Kanada, az Amerikai Egyesült Államok, Argentina, Chile, India, Északafrika, Ausztrália, Újzeeland és — Bécs...

A száz éves tradíciónak megfelelően az angol trónörökös, az egyesület mindenkori elnöke nyitotta meg szép beszéddel az értekezletet, mely beszédből kiragadjuk következő szavait: „Szeretjük az állatokat és azt hisszük, hogy az élet ló, kutya és más állat nélkül nagyon sivár valami volna”. Ugyancsak az ő beszédjéből tudjuk meg, hogy ez az egyesület többek közt tizenhárom állatkórházat tart üzemben tizenháromezernyi lóállománnyal, nyolcezer lábbadozó ló részére egy otthont és ezenkívül kétszáz segélynyújtóállomást lovak részére.

A kongresszus programjának fénypontjai voltak: Nagygyűlés a Mansion Houseban, melyen London Lord Mayorja elnökölt... fogadtatás a portlandi hercegnőnél, matiné a Palladium-színházban, amelyen az angol királyi pár is jelen volt. Az ünnepek sorozatát a London egyik legnagyobb templomában megtartott ünnepélyes istentisztelet zárta be...

Ugyanekkor, amikor Londonban ezek az események történtek, melyekről az egész kulturvilág napisajtója részletesen beszámolt, a magyar főváros napisajtójának egyik legnagyobb nyilvánosságú lapjában napvilágot látott egy kis hír. Arról volt szó benne, hogy egy sülyedő hajóról kimentett egy angol matróz egy gyermeket, mely tettéért a polgármester — megdicsérte. Kis idő múlva ugyanott hajótörést szenvedett megint egy hajó és egy másik angol matróz visszaoszt a sülyedő hajóra és kimentett egy — macskát. A tömeg üdvívalgása közepette tűzte ugyanaz a polgármester a matróz mellére — az aranyérmét. Ehhez a hírhez a pesti újságíró a következő kommentért fűzte: „Hja, az angol-szász néplelek tartogat számunkra meglepetéseket, melyeket mi megérteni nem tudunk!” Pedig meg lehet érteni! Az angoloknak van szívük — és tudnak úszni! Gyermeket megmenteni emberi kötelesség, amiért jutalom nem jár. Állatot megmenteni: szintén nemes cselekedet, mely semmivel sincs az előbbinek mögötte! Ezt bizonyítja az aranyérem!

Hogy ez ott így van, abban nagy része van a száz esztendő Royal Societynek, mely az emberi lélek nemesítésének terén derék munkát végzett és végez, ennélfogva jogosan ünnepelhet...

Nekünk magyaroknak tanulság lehet a kongresszus, amely az állatvédelem nemes kulturmivoltát bizonyítja, de tanulság lehet a matróz is...

A magyar állatvédelem ügye siralmas visszaféjlődően leledzik!

MEZEY ÖDÖN.

REGÉNY

A trón

Írta: Bónyi Adorján

IV.

Az állomás szőke kisasszonya

Rövid reggelit fogyasztottak el az urak a michelsburgi állomás restaurációjában. Voltakép csak annyi időt akartak tölteni, míg befűtik a mozdonyt, mely visszaviszi őket Frankensteinba. A reggeli alatt kevés szó esett. Halgatagok voltak mindannyian és keserű vonal ferdült a szájuk szélére; csupán a tábornok volt eléggé derült, mert a reggeli jól esett és a kártya is jól sikerült; Alexin és a herceg pedig olyanok voltak, mint bármikor: mélázók, hallgatagok, de nem rosszkedvűek.

A herceg szivarra akart gyújtani, mikor egy úr lépett be az étterembe; helyet foglalt egy asztal mellett és erősen szemügyre vette őket. Nemsokára egy másik úr jött, leült ugyanazon asztal mellé s most már ketten figyelték a herceg asztalát.

— Azt hiszem, detektívek, — mondta halkan Monteliér úr a herceg füléhez hajolva és figyelmeztetve őt a két férfit. — Ne felejtjük el, Fenség, hogy száműzve van Michelsburgból s valójában e város kapui csukva vannak előttünk. Itt tehát nem szabad tartózkodnunk.

A herceg bólintott. Két perc múlva künn voltak a Perronnon, öt perc múlva a vonat lassan rohogott velük visszafelé.

A herceg és Alexin — akit már időközben kellőképp informáltak, miért késett el a vonat? miért nem lett Ferdinánd fejedelemmé ma? — a folyósó ablaka mellett álltak és hallgatagon szemlélték a vidéket.

— Sajnálja fenséged — kérdezte végül is Albrecht Alexin — hogy ez a mai nap így sikerült?

Ferdinánd mozdulatlan szemmel nézte a dombok vadonatúj köntösét.

— Istenem... ki tudja, mi végett történik ez, vagy az? A dolog elmúlt s legjobb az elmúltakra vissza se tekinteni többé.

Elérkeztek később a völgybe, hol az a kicsiny állomás meghúzódott. A herceg mosolyogva és várakozva állt a nyitott ablak mellett. Alexin mellette állt szivarozva.

Mikor beérkeztek, éppen egy másik vonat indult kifelé. A kerekek még lassan mozogtak, a mozdony még kényelmesen pőfékelt, mint öreg ember, ha pipára gyújt s az útasok kíváncsian bámulták meg a különvonat három dohánybarna waggóját.

A herceg arra gondolt, hogy mit fog szólni a hölgyhöz, akit délelőtt itt hagyott s ily korán viszontlát. Arra gondolt, midőn — mint akit szíven ütöttek — elsápadt és összerázkódott.

A másik vonat utolsó kocsija vonult el előttük csöndes futással. Az egyik ablakban itt egy hölgy állott, kalapban és nagyon elegánsan; felkönyökölt a lebecsá-

tott ablakra; rámosolygott a hercegre szőkén és ragyogóan és keztyűbe bujtatott kicsiny kezével búcsút intett feléje.

A herceg megismerte: a szőke kisasszony volt az állomásról.

— Katherina Wiesen! — kiáltott mögötte meglepetve Alexin és önkéntelenül meghajította fejét a hölgy felé, aki elrohogott előttük s már messzi volt.

A herceg feléje fordult.

— Mit mondasz? — kérdezte.

— Ez a hölgy... aki a herceget üdvözölte...

Katherina Wiesen volt, a kalisberghi udvari színház művésznője.

A herceg lehunyta a szemét. Egy hihetetlen és kegyetlen gondolat viltant föl előtte. Megfagózkodott és csaknem elszedült bele. Aztán lassan fölnyitotta a szemét és lassan megkérdezte:

— Bizonyos vagy ebben, Albrecht?

Alexin bólintott:

— Mint abban, hogy itt állok, Fenség.

Ferdinánd lehajította a fejét s ebben a percben mintha sokkalta szegényebbnek érezte volna magát. Nem szólt többé egy szót sem, de a pirostetejű állomásnál leszállott és a főnököt kérte magához. Aztán bement a hivatalnokkal a szobába, ahol nemrég még az orgonavirágos kisasszony zongorajátékát hallgatta.

Igen rövid idő múlva újra kilépett. Az arca sápadt volt és elgondolkozva ült be a vonatba. Alexinnek azonban még ott nyomban elmondott mindent.

A szőke kisasszony ma reggel érkezett meg az állomásra elegánsan és ragyogó utazó-ruhában. Az állomás mögötti kis vendéglőbe szállt s rövid idő múlva szerényen és félénken került elő, átöltözve, mint valamely vidéki kisasszonyka. A főnököt fölkereste és előadta a következőket: Ferdinánd herceg különvonaton ideérkezik ma délelőtt. Őt, ki régi ismerőse, ide rendelte, mert valamely fontos és sürgős beszélni valója van vele. A vendéglői szoba azonban oly kritikán aluli, hogy ott mégis egy vérbeli herceggel nem illendő társalogni. A hölgy tehát — ki valóban Katherina Wiesen színésznőnek adta ki magát a főnök előtt, megkérte a hivatalnokot, hogy itt beszélhessen a herceggel, az állomáson. Oly megnyerő volt, oly szelíd és ártatlan kinézésű, hogy a főnök készségesen megtette kérését. Megmutatta lakószobáját a kisasszonynak, aki szerfölött megörült a zongorának különösen. A főnök csak azt sajnálta, hogy délelőtt be kell mennie a szomszéd városba a lányáért, akit ezen a napon bocsátottak haza vakációra a Clarissák zárdájából, — s így nem lehet jelen, mikor a herceg megérkezik. A hölgy természetesen óvakodott őt lebeszélni a városbeli úttjáról; a főnök viszont titokban boldog volt, hogy szerény szobája egy uralkodó sarjadék rövid jelenlétének örvendhet majd.

Ez történt. A herceg és hadsegédje elgondoldoztak mindezeneken. Alexin végre is ki merte mondani, amit Ferdinánd belsejében rejtegetve gondolt:

— Hercegem, úgy hiszem, zseniális sakkhúzás volt ellenfeleinktől ez a szőke kisasszony az állomáson. Mert kétségtelen, hogy az ő kezük ravasz és ügyes

Hajeltávolító

Ravissant hölgyek részére elismerten a legjobb, kezelése egyszerű, nyomot nem hagy hátra. Ára 40.000 korona.

Hajnóvesztő

hajhullás, őszülés ellen. Az eredmény meglepő. Ára 50.000 korona.

Szeptó elleni kenőcs

felülmulhatatlan szer, hatása meglepő.

BOTÁR arcápolási intézete, Budapest, VII., Erzsébet-krt 34. Cég fennáll 15 éve

VÁGÓ VIKTOR

HAJFESTŐ-SPECIÁLISTA, HÖLGYFODRÁSZ
BUDAPEST, VIII, RAKÓCZY-ÚT 57.

Hajvágás párisi fazonra. Tartós onduláció. Kozmetika. Manikűr.

munkája volt az egész. A kisasszony kapott néhány millió koronát, melyért pályatársnői egy évig játszanak a deszkákon és hónapos szobában nyomorognak amellett. Valóban, a gondolat nem volt rossz és az ellenpárt nem fog soha kölcsönkérni ötletet a szeretetreméltó Balduintól.

A herceg kedvtelenül dobta el a szivarját.

— Ők számítottak arra, — folytatta mélázását fennhangon Alexin, — ők számítottak arra, hogy fenséged fiatal ember... fiatal és egészséges... szereti a szöke hajú hölgyeket és megcsókolja az ajkakat, amiket felkínálnak. Ők számítottak arra, hogy a hölgy ügyes lesz, jól játssza majd szerepét, jószívű lesz és megbízható. Valóban, minden szerelem játék; a különbség csak az, hogy egyiket komolyan játsszák, a másikat játékból csupán.

Ferdinánd nem felelt. Hallgatva ült és sápadtan. Ha az udvarmester most látta volna, meg lett volna elégedve bizonyosan vele: megtörtén és kedveszegetten üldögte immár a herceg.

— És jól játszotta a szerepét a színésznő, fenség? — kérdezte szomorú derűtséggel Alexin.

A herceg fölemelte fejét. Ránézett Alexinra, csöpp hízja, hogy haragra nem lobbant; de Alexin becsületes ártatlansággal állta a pillantást; arcában árnyéka sem volt az alattomos kötekedésnek; a herceg tehát nyugodtan és szomorúan felelte:

— A színésznő valóban nagyon jól játszott.

És közben fájdalmasan gondolt Katalin csókjaira...

*

Katherina Wiesen leszállt a kupéból. Az állomás üvegteretű csarnokában ivlámpák fényeskedtek már s langyos és bágyadt alkonyat sétált künn az állomásépület előtt.

Egy férfiú halkán és illedelmesen köszöntötte. Majd kis kezításkája után nyúlt és hűségesen indult el vele a hölgy után. Katherina komolyan fogadta a köszöntést és engedte, hogy a férfi udvarias legyen és vele jöjjen.

A kis csomagot egy kétfogatú kocsiba tette be a hangtalan kísérő, mely kocsinak fel volt húzva teljesen a fedele. A hölgy beült a kocsiba, egy pillanatig tűnődni látszott, majd erősen a férfiú szemei közé nézett és intett neki, hogy beülhet a kocsiba. A férfi mohón és óvatos sietséggel foglalt helyet a hölgy mellett.

— Jenő, — mondta a színésznő hosszas hallgatás után, midőn a kocsi már a sugárúton robogott, — Jenő ez valóban szép tőled, hogy vártál reám.

— Dél óta várok itt, — felelte bűnbánóan Cuxmann úr. — Az ebédre is megfeledeztem, de hála Istennek, hogy megérkezett.

Aztán nem szóltak semmit egész a várhegy utcai villáig, ahol a színésznő lakott s ahol a kocsi negyed-órái gyors hajtás után végre megállott.

— Jenőkém, — mondta a hölgy a kapuban, — te most szépen hazamegy, mert tiszteletben akarod tartani barátnőd fáradságát és azt a vágyát, hogy vacsoráig átöltözködhessék. Azonban vacsora után, kilenc óra tájt megengedem, hogy használhasd kapukulcsodat

Jenő barátunk beleegyezőleg bölintott. Ajkával illetve a hölgy kezét s elballagott a város felé, szomorú mosollyal ajkán és oly fáradtan, mintha ő érkezett volna meg messze útról.

A színésznő pedig valóban átöltözött. Igen elegáns házi toaletthben várta azt az urat, akit félnyolc órakor a szobalány bebocsátott az előszoba ajtaján.

Ez az úr egy ravasz képű, szikár férfiú volt; középen kettésímitott szöke haja oly magasan kezdődött, hogy bizonyos rosszszakarattal kopasznak lehetett volna mondani; de szemei bámulatos fürgeséggel mozogtak jobbra-balra, mélyen a szömöldök alatt és síma arca fondorlatos francia diplomatákat juttatott az ember eszébe, kikkel elvéve találkozhatni a fürgetollú gall írók hírneves kötetiben.

— Asszonyom, — kezdte az úr, amint ismerősként kezeltfogott Katherinával, — azhiszem, gratulálhatok önnek. A színésznő nevetett.

— Kedves Kuthen, — felelte, — az események után mondhatom, hogy vagyok olyan jó diplomata, mint amilyen jó színész ön.

S míg cigarettát dugott fehér kezeivel a vendég ajkai közé, folytatta:

— Kérdező arccal pózol előttem, kedves lovagom, holott mindenről értesült pontosan már ebéd előtt.

Kuthen bölintott.

— Igaza van.

— Egyébként, — folytatta a hölgy, — a rámbízott feladatot, azt hiszem, kitűnően oldottam meg. Hetedik Albert Frigyes voltaképp nekem köszönheti trónusát. És erre egy kissé büszke is vagyok.

Kuthen lovag mindezt elismerte.

— Az asszonyok voltaképp mind diplomaták, — mondotta, — de kegyed, művésznő, az első diplomata, aki asszony. Valóban, büszkesége lesz az európai diplomata-karnak.

Katherina elmesélte ezek után, hogyan történt a dolog. A „véletlen“ találkozás a sétáló herceggel; a „vidéki kisasszony“ keresetlen és ügyetlen szívessége, mely meglepte és elragadta a fenségét, a zongorázás; a nyakleves, melyet a türelmetlen udvarmester kapott a hercegi ajkáról; és a halk és hosszú beszélgetés, mely a csinált pálmafa alatt lefolyt ezután s amelyben a herceg be akarta bizonyítani, hogy egy vidéki hölgyet meghódítani könnyedén megy bár, de olyas feladat, melyet még egy herceg sem vet meg, ha arra kerül a sor.

— Ézsau és a tál lencse, — mondta halkán Kuthen.

A színésznő azonban egyet-mást elhallgatott. Így szót sem ejtett a csókokról, melyeket váltottak a kis szoba csöndjében. S mikor a férfiú most azt kérdezte:

— És kedves fiú a herceg, asszonyom?

Katherina gyöngéden elpirult bizony, amint felelt csöndesen:

— Gyöngéd és kedves ember... és szép.

Kuthen elfojtottan mosolygott.

— Ah, Istenem, — mondta zavartan a színésznő, — bizony, mondom önnek, uram, soha színpadon oly jól nem játszottam, mint abban a kis állomási épületben, ma délelőtt.

Paplant, matracot
elsőrendű kivitelben készít és raktáron tart
Smarz Károly paplanosmester
Budapest, VIII, Ór-u. 3, a Baross-utcai templom mellett.

HÁLÓSZOBÁKAT,
ebédlöket, úriszobákat, szalón- és klubgarnitúrákat, konyha- és előszobaberendezéseket legmérsékeltébb árban szállít: Sándor Ignác bútóráruháza,
Budapest, VI. kerület, Desseffy ucca 18—20. sz. alatt.

Később, amikor Kuthen lovag bucsúzkodott, távozás előtt, ismételt gratulációk után, egy könyvecskét adott át a férfiú Katherinának.

— Művésznő — szólt — az előre megállapított fellépti díjat fogadja kegyesen a délelőtti produkcióért.

Niesen kisasszony hallgatagon vette át a könyvecskét. S mikor magában volt, átlapozta és helybenhagyó fejbólintással üdvözölte az összeget, mely Katherina Wiesen nevén betétként szerepelt a michelsburgi hercegi bank e betéti könyvében.

Majd elmélázott, számokat vetett egy kis papírra, összeadott és osztott és szorzott bizonyos összegeket, jövőbe tekintő szemmel tündődött valamin, majd halkan csak annyit mondott:

— Még kevés!

És sóhajtva csukta el a betéti könyvet ama kis páncélszekrénybe, mely szerényen húzódott meg a fehérnemű-szekrény alján.

A vacsorát egy közeli hotelből hozatta fel ezen az estén. Még a téstánál tartott, amikor Cuxmann úr ismerős kopogása hangzott föl az ajtón.

— Tégy a szíved ellenére, — üdvözölte vidáman a sápadt és szegényes lovagot Katalin — erőlted meg magad és igyál egy kis bordóit.

Cuxmann boldog mosollyal hajította fel a talpas pohár piros vérét. Minek mosolygott: a drága itálnak vagy a drága hölgy jókedvének?...

— Drága Katalin, hol volt? — kérdezte a mosolygó dámát Verőfény Jenő

A színésznő komolyságot erőltetett arcára.

— Ez az, Jenő, amihez neked semmi közöd.

Jenőke lehajította bánatos megadással a fejét.

— Mondjam neked, fiam, hogy a kedvesemnél voltam? — kérdezte Katalin.

Jenő összerázkódott, mint akit szíven ütöttek.

— No, nem mondom, mert ez amúgy sem igaz. Mit mondjak neked, hogy elhidd és ami legkevésbé felel meg a valóságnak? Mondd, Jenő, azt akarod, hogy hazudjam?

Jenő tiltakozó kézmozdulatot tett az ezüst késsel, mellyel egy almáról marcangolta le a vékony héjat, titkos dühösködéssel.

— Én nem azért kérdeztem, Katalin, hogy feleljen a kérdésemre.

Katalin fölpattant.

— Ej, talán nem is vagy rá kíváncsi, rongyos? Most már azért is elárulom, hogy én politikai ügyben utaztam el, fontos politikai ügyben.

Jenő annyira megijedt, hogy kiejtette kezéből az almát, amely elgurult a szőnyegen és valami szekrény alatt bújt el boldogan.

— Az almát pedig ne hajigáld el, mert nem azért kínáltalak meg vele, hogy szöknöd engedd és végigsétáld a szőnyegemen. Keresd meg előbb, addig nem beszéllek tovább.

Verőfény úr a sétapálcájával kinyomozta, hol rejtőzködik az alma és diadalmasan kotorta elő.

— Akarod tudni, micsoda politikai ügyben utazott ma a barátnőd? — kérdezte a színésznő, amint újra helyet foglaltak az asztal mellett.

A muzsikussal összeborzongott.

— Nem tudom, mit feleljek, Katalin. Nem tudom. Én még soha életemben nem avatkoztam bele a politikába.

A színésznő szánakozva mosolygott fölötte.

— Úgy nézz rám, Jenő — mondta és a mellére ütött kevélyen, — hogy én hatalmasabb vagyok, mint

a császár. Mert én elmondhatom azt, hogy rajtam múlik, ki legyen fejedelem itt, vagy ott. Holott senki más a világon ilyet nem mondhat.

Valóban, ebben a percben önmaga is el volt ragadtatva jókedvűen attól, amit tett. A pesti kis színésznő világtörténelmet csinált egy langyos, tavaszi délelőttön, pusztán unalomból...

Verőfény Jenő alázatos kézcsókkal járult hozzá.

— Ugy-e, engem nem fogsz soha bántani? — kérdezte alázatosan a lánytól.

Katherina elérékenyülten nézett el a tépelődő ember feje fölött.

— Hát meghagyjalak a szegénységemben, Verőfény Jenő...?

Cuxmann úr nem felelt. Tulajdonképp nem is értette ezt a mondatot. De később sóhajtva jutott eszébe:

— Tudja-e, asszonyom, hogy többé nem tartozom az udvari színház kötelékébe? Ma délelőtt ünnepélyesen el lettem bocsátva.

A színésznő összehunyorította szemeit.

— Aha. Részegen ment ugy-e a próbára, Cuxmann úr?

Cuxmann lehajította a fejét és elmesélte bűnbánattal, mi történt. A színésznő észrevétlenül elfordult tőle; talán, hogy elrejtse ajka reszketését.

Később haraggal csattant föl.

— Ezt nem fogom engedni, érted? Holnap beszéllek a direktorral. Megvállik, útilaput kötnek-e a talpadra, ha kijelentem, hogy ezért az igazságtalanságért fölbontom a szerződésemet.

Jenő boldogtalan mosolygással állt előtte.

— Milyen jó — mondta elragadtatva. — De nem gondolja, hogy ebben az esetben meg talán gondolni fognak valamit az emberek?

A színésznő meglepetve nézett rá. Sóhajtott.

— Ah, igazad van, Jenő. Nem szólok, na. De...

Elgondolkozott.

— De miből fogsz élni állás nélkül?

Jenő mosolygása fájdalmasra halványodott.

— Nézek valami állás után. Hegedűleckéket fogok adni. Istenem, majd csak megleszek valahogy.

Katalin a szemével simogatta a férfiút.

— Majd... nekem sok ismerősöm van... beajánllak egy-két házhoz. Holnap megpróbálom... Hogyne... éhen fogsz pusztulni miattam! Azt várd! S óvatosan törölte meg a szemét az újjaival, hogy Cuxmann úr észre ne vegye.

Majd Cuxmann Jenő megkapta a gyors és felületes búcsúcsókot, melyet a hölgy baráti jószívűséggel látszott neki adni s melyet ő boldog áhitattal fogadott el. És eltávozott Cuxmann úr és nemsokára hallatszott, amint alant a kapukulcs fordul a zárban.

Akkor bement a szomszéd szobába a színésznő, ahol nem égett a lámpa és ahonnet észrevétlenül bámulhatott le az ablakból. Odszorította fejét az ablakhoz, kinézett a világos éjszakába és látta jól, amint égő cigarettával Verőfény Jenő átvág csöndesen az elhagyott utca aszfaltján.

Odszorította a fejét jól az ablakhoz Wiesen kisasszony és oly halkan mondta, mint valamely imádságot szokás:

— Én szegény, drága emberem... Én szegény, drága, szerelmem nekem...

A szavai csöndesen sütköztek a néma éjszakában, mint valamely bánatos szív dobogása.

(Folytatjuk.)

TANÁCSOT KÉRNEK

183. **Szíveskedjenek kedves** hölgyeim, tanácsot adni, hogy befagyott ablaküveget mivel és hogyan tudnám szépen megtisztítani anélkül, hogy az ablaküveg megsérülne, vagy eltörne.
Hü olvasó, Nyíregyháza.

184. **Fekete harisnyám** a sok mosástól színüket veszítették, tanácsot kérek, mit használjak a mosásnál, hogy a harisnyák visszanyerjék szép, fényes, fekete színüket. *R. B.-né, Kaposvár.*

185. **Hogyan lehetne házállag vízsűrőt** előállítani, mivel messi tanyán lakom és ivóvizünk állandóan zavaros. Kérem, olvasótársnőim szíves tanácsát.
Előfizető, Csenger.

186. Mint fiatal asszony, szeretném a háztartásom kiadásait redukálni s így minden el nem használt anyag arra a gondolatra vezet, hogyan lehetne azt valami módon hasznosan alkalmazni a háztartás vezetésében. Erre a gondolatra különösen a sok elhasznált tojásból vezetett, melyeket bár *üvegmosásnál* szoktam használni, de azért mégis sok esetben kerül a szemébe. Nem tudnának-e, kedves olvasótársnőim, nekem a tojásból felhasználására vonatkozólag még valami más, hasznos módot ajánlani? Nagyon hálás köszönettel venné
egy takarékos pesti fiatal asszonyka.

187. Tanácsot kérek, mivel lehet a megszavanyodott élesztőt használhatóvá tenni és a gyenge élesztőt megjavítani.
Hatvani előfizető.

188. a) Nagyon kérem, szíveskedjenek velem tudatni olyan leány-internátus címét, ahol óvónőképző van és hogy hány éves ez a tanfolyam? b) Ebédlő-asztalom szürke posztóval van bevonva, bepiszkolódtok; mivel tisztíthatnám ki? (Az asztalról a szövetet nem lehet levenni.) c) Igaz-e, hogy az olajfémnyekre újabban üveget tesznek?
Gáspárné, Jászapáti.

ÜZENETEK

172. **Irigylem a pestieket.** Asszonyom! Nincs oka miért irigyelek a pestieket önnek, akinek a Mindenható kegyelme megadta azt, hogy az újságoknak az az oldala érdeklí, amelyiken a tarka estékről, éjszakákról, koncertről, premierről, bátról szóló hírek vannak. Ha fordít is talán egyet és ha talán el is olvassa azt az oldalt, amelyikre az éhségtől, nyomortól való kétségbeesettek öngyilkosságáról, vagy a naponta előforduló megőrültekről szól a napi krónika, nem köti le a figyelmét, csak a hangulatos esték és éjszakák hírei. Hogy kincs ez, Asszonyom. Megbecsülhetetlen nagy kincs és hidgye el, nincs oka irigyelednie.

Nagyon sokat utazom Budapestre, minden hat héten két hetet ott kell töltenem, de nekem csak szomorúságot nyújt a nagy város ragyogása. Az én szemeim csak a szomorúságot, bánatot látják meg. Azt a szerencsétlen, rongyokba burkolt emberit roncsol, aki ott a Rákóczi-úton nyújtja felém didergő, béna kezét, aki valamikor — nem is olyan régen — délcegen, büszkén ment felvirágozott lobogóval a hazát védeni. Azt a sápadt, beesett szemű nőt, aki didergő, rongyos ruhájú kis gyermekét kézenfogva, áll egy ragyogó kirakat előtt és nagyot sóhajt. Vagy azt a szép, fiatal leányt, akivel a klinikán találkoztam: nagyon szenvedő beteg, munkaképtelen iparművésznő, csak egy 63 éves, magával tettefellen nagybátyja van, aki nyugdíjat sem kap, mert úgy szökött meg a románoktól, akik félholtra verték. Az egész biztosíték a megélhetésükre a „Betegsegélyzőtől” kapott kis segély volt, azonban, mint mondta, már attól is el fog esni, mert már figyelmeztették, hogy „ki lesz jelentve”, mert meghaladta azt az időt betegsége, ameddig a segélyre jogosult és még három évig fog legalább tartani a betegsége. Nem tud az Istenadta felöltözni egyedül, gépbem van és nincs, aki a ruháját bekapcsolja. Éjszakákon át nem alszik, a rettenetes testi fájdalmán kívül az az irtózatos kétség kínozza, hogy mi lesz vele. Óh, ha megtalálnátok őt, ragyogó éjszakákat átmulatott tündéri szép nők, akiknek talán még a szívük helyén is brilliáns van, talán megsajnálhatók és segítenék rajta. Miért is vagyok én ilyen szegény?!

Látja, kedves Asszonyom, mennyi szomorúság, mennyi a bánat abban a ragyogó, szép városban, a kultúra közepett és mikor én hazajövök onnét a mi csendes, mondjuk, falunkba, úgy megnyugodna, úgy megpihenne a lelkem, ha nem kísértene mindig a nagyváros ezer szomorúsága, ha tudnám én is irigyelek a pestieket, akkor nem volnék egy nagyon szomorúlelkű, unatkozó asszony.
Mezőhegyes.

178. **Egy mátszalkai előfizető.** Az alumínium-edények belül azért barnultak meg, mert ecetes ételeket főztek benne. Az ilyen edények tisztításánál óvakodni kell a savaktól. Legcélsezerűbb, ha szappannal mossuk le, esetleg kréporral, vagy finoman szitált kóporral kell lesűrölni. A belül megbarnult alumínium-edényeken segíteni alig lehet. A kívül homályos edényeket szeszen megkevert, iszapolt krétával kell megtisztítani, így némileg visszanyeri fényét. Üdv.

180. **Három kérdés.** 1. Az „idiósynkrasia“ betegesen fokozott érzékenység bizonyos külső behatások iránt. Például: csalánkiütés lép fel, rák, számoça, vagy más ételek élvezete után, rosszullet bizonyos illatoktól, börgyulladás bizonyos dolgok érintése következtében. 2. Az „icze“ régi ürmérték. Egy icze = két megszely = 0,848 liter. 3. A „laisser faire, laisser passer“ (olv. leszé feer, leszé paszé) francia közmondás. Jelentése: engedni, hogy valamit csináljanak; bele nem avatkozni valameibe. A francia fiziológusok jelmondata volt, akik a gazdasági életben teljes szabadságot követeltek, az állam beavatkozása nélkül. Üdv. Szerk.

179. **Egy zalai asszony.** A vörös és fényes orr — tapasztalat szerint — fiatal és vérszegény asszonyoknál és leányoknál szokott a leggyakrabban előfordulni. Az idegek működésében van a hiba, ezért ezeket az idegeket erősíteni, edzeni kell. Jó edőszer 1/2 gramm kámfor, 1 gramm peruvian-balszam. Az orrot napjában többször meleg, szappanos vízzel meg kell mosni, szárazra jól letörölni s ezzel a szesszel be kell dörzsölni a bőrt.
Üdv. Szerk.

182. **„Komoly Asszony, Újpesti.”** Nagyságos Asszonyom, a politika mindig harcot és akik ott küzdenek, sajnos, nem mindig — még a külföldön sem — felegylenek gondolataikat, szavaikat. Nagyon szomorú és sajnálatos, hogy veszekedésekre alkalmas tárgyak merülnek fel a közéletben, melyeken az olvasók megdöbbenéssel gondolkodnak és miután nem látják tsztán a dolgokat, kénytelenek boncolgatásokba bocsátkozni. Nagyságos Asszonyunk, ne vegyünk részt a politikában, a mi hivatásunk a *szerelet* és ma *szereletre* szorül minden magyar ember.
Szerk.

Egy szőke kisleány. Méltóztassék lapunk karácsonyi számban leközölt 174. számú válaszunkat elolvasni.
Szerk.

„Szomorú lelkű Asszony, Mezőhegyes.” Nagy örömmel és szívesen látjuk. Kérjük, árulja el s közölje velünk nevét. Szerk.

„Új előfizető, Monor.” Csak tessék bátran a recepteket beküldeni, természetesen csak jókat és olcsó recepteket. Célunk az, hogy a mi kedves előfizetőink és drága Asszonyaink egymás között kicsérleljék konyhaművészetük remekait. Szóval mindenki résztvehet a receptversenyben. Kézcsók.
Szerk.

„Előfizető kislánya, Nagykanizsa.” Huszonhatéves, magas, fess, jó modorú, igazi dzsentrifíú. Szegény, mint a legtöbb leszerelt, Erdélyből menekült katonatiszt. Írásait mi hoztuk nyilvánosságra és minden elkövetünk, hogy ez a derék fiú megtalálja a boldogulást útját. Legközelebb sajtó alá rendezzük munkáit. A között címeiket hálásan köszönjük, lapunk mutatószámát az illetők részére megküldöttük. Üdv.
Szerk.

„Szombathelyi.” Dícsérni tudjuk elhatározását. Egy okos, intelligens, jól nevelt úrléány másképpen nem is cselekedhetik. A tanulás idő három év. Összekötetés révén azonban kétévi gyakorlat után is felszabadulhat. Utána még két évig praktizálni kell és akkor nyer iparigazolványt. A tandíjat illetőleg teljesen bagattell dolog. Számításba sem jön és nem is fontos. A Veres-műterem mindenestre a legkitűnőbb iskolák egyike. Elhatározás esetén nagyon szívesen támogatjuk protekciónakkal. Egy jól képe-sített, jókezu és művészi érzékű fényképszéknek kezdő havi fizetése most kettőmillió korona. A fizetés mindig az illető művészi képességétől függ. Kezeit csokoljuk.
Szerk.

„Tolnamegyei.” Szíves érdeklődésére az alábbiakban válaszolok: 1. A legnagyobb rangú unitárius főhatóság Csonkamaragországi területén az: „Unitárius püspöki vikárius”. A méltóság betöltője: *Józan Miklós püspöki vikárius, V. Koháry-utca 4.* A megszólítás címe: „Főtiszteltetű”. Fogad: hétköznapiakon délelőtt 10—12 óra között, minden előzetes bejelentés nélkül, apostoli egyszerűséggel. Erdélyben a legmagasabb rangú unitárius egyházi főhatóság az: „unitárius püspök”. Csonkamagyarországi unitárius hívek száma: 10.000. A lelkesíti állások száma: 6. (A lelkesíti állások mind be vannak töltve.) A magyar unitáriusoknak hitvallási irata a „Káté”, mely ma is érvényben van az egyházi élet gyakorlatában. Beszerezhető: Hadházi Sándor pénztárnoktól, *Cluj, Collegium Unitar. Románia.* Szíves üdvözlettel
Szerk.

„Szomorú lelkű Asszony.” A mezőhegyesi aláírással ellátott válasz úgy hatott rám, mint egy segélykiáltás, amire válaszolni kell. *Papininél* olvasom „Az emberséges emberek számára nincs más választás, vagy a legvigasztalanabb szorongás, vagy a legvakmerőbb hit”. En Önnek az utóbbit ajánlom és különösen a hitet a saját küzdő erejében. Aki úgy ír, mint Ön, aki úgy él, annak az életét korrigálni nem, csak másolni lehet. Nem unalomból írta Ön a levelet, lélekfáradás az, mely kiutat keres. Ne legyen szomorú, örüljön az életnek, amely Magától olyan sokat kíván. Adjon tovább is, két kézzel adjon, gazdag az, aki sokat adhat, aki úgy tud adni, hogy immár nélkülözhetetlen másoknak. (Rokon ez a halhatatlansággal.) De, hogy ezt biztositani tudja, ápolja is magát, hogy a fizikuma is erős maradjon. Aludjon sokat! A még oly szívesen végzett, de túlfeszített munka rúli a testre, az arca, a szemekre. Vigyázzon!, hogy az áldozat ne törölje le arcáról a mosolyt.
Üdvözlettel *Salaczné, Budakalász.*

Gyermekeknek!

Kedves kis pajtásaim! Nagyon sok anyukától és apukától kaptam levelet s azt írták, hogy Ti nagyon jó, szófogadó, szorgalmas gyermekek vagytok. Azt is megírták, hogy úgy reggel, mint este szépen imádkoztok. De még azt is megírták, hogy szerettek mosakodni és egyik sem sir, mikor a jó anyuka a szappannal megdörzsöli a fejcskéteket. Ezután a sok jó hír után, más nem következhetik, mint az, hogy én is örömet szereznek nektek. Ezért lapunk legközelebbi számában már részletekre egy kis regényt fogunk közölni. A címe: *Egy suszter inas kalandjai Pesten*. Olyan jókat fogtok nevetni, hogy na! Olvassátok el figyelmesen és gyűjtsétek össze magatoknak, mert egy egész sorozat mókás dolgot fogtok kapni. De ez a kis regény, amely mese is, meg regény is, meg regényes mese is, csak a jó gyermekeknek szól.

Szeretettel csókol benneteket Szerkesztő bácsi.

Selyem kalap
ujdonságok
bársony-, velour-
és filz-kalapok
dús választékban
jutányos áron

Mme ELEK
Budapest
IV, Párisi-utca 1.
Váci-utca sarok

THERAPIA
HASKÖTŐ A LEGJOBB
VI. NAGYMEZŐ U. 14.
Hygienikus cikkekek nagy raktára.

SPECIAL WERKSTATT
FÜR
LEIBBINDEN UND BRUCHBÄNDER
TÖRVÉNYESEN VÉDVE
GESETZL. GESCHÜTZT Nr. } 33646

VERES PÁL
gyermekfényképspecialista
V, Harmincad-utca 3
a „Magyar Uriasszonyok Közlönye“ művészi vezetője

Kedvezmény
lapunk előfizetőinek!

Az előfizetési nyugta felmutatása, vagy a lapunkra való hivatkozással **lapunk előfizetőinek és olvasóinak** 24x18 cm nagyságú művészi fényképfelvétel **csak 300.000 K-ba**, minden további kép pedig **100.000 K-ba kerül**.

A próbatelvételek teljesen díjtalanok.

A legkényesebb izlést kielégítő arany- és ezüst díszítésű **hajdizsfésűk**

Zelenkai R. L.
cégnél, IV, Szervita tér 6. sz. Alapítva 1837

Előfizetőink ingyenes hirdetései:

Prima külföldi gyapjúanyagból, sűrű szövésű, feltűnő szép színezésű, művészi mintájú magyar perzsaszőnyeget készít lapunk egyik kedves előfizetője. Miután a szőnyeget megtekintettük, azokat felelősség mellett ajánlhatjuk kedves előfizetőinknek. A szőnyeg négyzetmétereje — figyelembe véve a szükségelt anyag minőségét — 600.000 koronától 800.000 koronába kerül.

Szíves megkereséseket akár levelezőlapon, akár telefonon 105—43, Csabáné Teszárék Dóra szőnyegszövő műhelye Ujpest, Baross-utca 74, elfogad.

L-né Spitzer Berta angol és francia női szabónő. A legjutányosabb árban vállal minden e szakmába vágó, úgy átdolgozást, mint a legkényesebb igényeknek megfelelő estélyi, utcai, utazó- és sportruhákat. Budapest, VI, Eötvös-utca 30, I. 12.

Legjobb tápszer gyermeknek és felnőtteknek akác- és virágmez; gyógyít, erősít. 5 kilogrammos postacsomagban megrendelhető Bese Ferenc, Vaskút (Bácska).

Több kedves társnőm fordult hozzám azon kérdéssel, hogy rántalanító, illetve konzerváló szereim nem tartalmaznak-e ártalmas anyagokat? Itt nyilvánosan nyugtatom meg Önöket, hogy ezen szerek egy orvoscsalád féltve őrzött receptje után házilag készülnek. Negyven esztendeje használták eddig kizárólag csak családunk és szoros ismerőseink körében, mely körben 60 éves asszonyok teljesen rántalanok, üdék és szinte hamvasak. Konzerváló ereje szinte csodás. A hozzám érkezett levelekből azonban azt látom, hogy a hölgyek nem szeretik meghozni a kúrához tartozó kevés kényelmetlenséget, illetve áldozatot. Ilyenformán nem is lehet ugyanaz a hatás és ezt talán a szerek rovására írják. Teljes, bő magyarázat kíséri a csomagot, csak kérem azokat respektálni is és követni, hogy az eredmény kielégítő legyen. 120 ezer koronáért kapnak a hölgyek egy tégely éjjeli rántalanítót, egy tégely nappali krém és egy 200 grammos üveg alabástrom arcvizet. Szóval csaknem három hónapra látják el magukat arcápoló szerekkel és a késő öregkorig konzerválják szépségüket. Portóköltéssel együtt 120 ezer korona utánvétellel. Kizárólag levélbeli megkeresést kérek és válaszbélyeget. Szíves üdvözléttel dr. Wolfordt Béláné Budapest, V., Személynök-utca 7, III. 1.

Menekült gyógyszerész özvegye saját szerzeményű „Nyári est” című (polka-mazur) kottáját ajánlja megvételre, darabonként 30.000 koronáért.

Szíves megkereséseket özv. Kovalcsik Istvánné gyógyszerész özvegye, Nagyszénás címre kérek.